

સુપરેશક રત્નમાળા

૫૨૨

108

૨૫૪

શ્રી.

સુપરેશક રત્નમાળા.

સાત્વિક લોકોને

વૈરાગ્ય-જ્ઞાન-અને ભક્તિ ઉપજવવાને સાર
જૂદા જૂદા રાગનાં એકસોને આઠ પદ.

રચનાર

અનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈશ્રવ.

પ્રકાશક

દશરથલાલ ગંગારામ વ્યાસ.

અધિપતિ આનંદ પત્ર. પારણ-ગુજરાત.

બીજી આવૃત્તિ.

શ્રી સત્યાવજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં

શા. ગીરધરલાલ હકમચંદ્રેષાપી.

હિંમત ચાર આના.

ધર્મના છંદાસુઓ માટે ખાસ ખબર.

મહાભારત અને દશમસ્કંધ.

(પદ્યમાં.)

મે. રા. રા. અનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈષ્ણવ કૃત આ-
ખન્ને પુસ્તકોનું વેચાણ વધારે સારું થવાથી હવે જૂજ
કોપીઓ અમારે ત્યાં રહી છે. પ્રેમથી વાંચનાર પોતાના હા-
થમાંથી આ પુસ્તકો જરા પણ દૂર કરતા નથી. કેમકે કથા
ભાગજ રસિક, તે સાથે વિવિધ રાગ રાગણીથી ભરપુર આ
ખન્ને હળદાર ગ્રંથો છે. કિંમત મહાભારતના રૂ ૨-૧૨-૦
અને શ્રીમદ્ ભાગવત દશમસ્કંધના રૂ ૧-૮-૦. ખન્ને સાથે
લેનાર પાસેથી કિં. ૪-૦-૦. પોસ્ટેજ જુદું.

પાટણ.
તા.: ૧-૫-૦૬
ગુજરાત.

દશરથલાલ ગંગારામ વ્યાસ.

અધિપતિ—આનંદ માસિક પત્ર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાક્તિય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪૯૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૩૬૫૬૧૩ ૨૯મ માસ

વિષય ૨૪૯૫૬૧૩

શ્રી.

સદુપદેશક રત્નમાળા.

સાત્વિક લોકોને

વૈરાગ્ય-જ્ઞાન-અને ભક્તિ ઉપજવવાને સાર
જૂઠા જૂઠા રાગનાં એકસોને આઠ પદ.

રચનાર

અનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈશ્રવ.

પ્રકાશક

દશરથલાલ ગંગારામ વ્યાસ.

અધિપતિ આનંદ પત્ર. પાટણ-ગુજરાત.

બીજી આવૃત્તિ.

શ્રી સત્યવિજય પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં

શા. ગીરધરલાલ હકમચંદે છાપી.

કીંમત ચાર આના.

अर्पण पत्रिका.

मे. रा. बा. चुनीभाई डाह्याभाई वडोदरा राज्य-
ना सिबंदी बक्षी अने कडीप्रान्त तगावी ओफीसर
साहेब हाल मु. कलोल.

- ॥ श्रीमद्रायकवाडुपाधि विलसत् सद्गुणवर्तिनां सदा ॥
- ॥ सांद्रानंद कृपाकटाक्षनिलयः बक्षीपद प्रापितः ॥
- ॥ चुनीभाय्य भिद्योत्तरं वदति यं डाह्येति भाई ति च ॥
- ॥ सोयं शौर्यं सुदात् सद्गुणयुतः श्रीमान् चिरं जीवताम् ॥
- ॥ चुनीभाई डाह्याभाई नागरगृहस्थ सत्कंठे ॥
- ॥ सम्यगुपदेशरत्नमाला प्रीत्यापिता मुदे भूयात् ॥
- ॥ परीक्षकै स्सद्भिरिव गुंफिता रत्नमालिका ॥
- ॥ इयं सदुपदेशाख्या रत्नमाला गुणोज्ज्वला ॥
- ॥ दातृप्रतिगृहीत्रोश्च प्रकाशयति या गुण ॥
- ॥ सा माला धारणीयेति प्रार्थयामि पुनः पुनः ॥
- ॥ यत्प्रीतिपात्रनिलयो दशरथलाल स्सदा कृपाकांक्षी ॥
- ॥ अर्पयति रत्नमालां चुनीभ्राता मुदा स गृह्णातु ॥

कृपाकटाक्षाकांक्षी.

प्रकाशक

સદુપદેશક રત્નમાળા.

મંગલાચરણ-અનુક્રુપ.

શ્રીનિવાસાર્યને વંદુ, વંદુ શ્રી યતિરાજને;

શ્રી શ્રીપતિ પદે વંદુ, વંદુ સ્વામી સમાજને.

૧

પદ ૧ લાવણી.

“ ધુર્જટી માયું સહાય તેરી” એ રાગ.

જ્ઞેઘને જીવ જગતનો ખેલ, મોહ મમતા સહુ મનની મેલ.

ક્યાંનો તું ક્યાંનાં બધાં, થયાં એકઠાં હાલ;

એકે એકે સહુ વેરાશે, ખાશે સહુને કાળ.

કોઈ પાછળ કોઈ જશે પહેલ.

મોહ મમતા. ૧

મનસુખા મનમાં રહે, પજા રહે સહુ ઠાઠ; જેમ ગયાં બીજાં બહુ મેલી,

એજ આપણી વાટ; ઘાટ એ છેજ ધડી રાખેલ. મોહ મમતા. ૨

આ તનમાં પણ જીવની, બહુ હાલત બદલાય; આજ કુટુંબી કાલ એકલો,

ધનિક બીખારી થાય, રાંક થઈ જતાં ધને છટેલ, મોહ મમતા. ૩

તન કુટુંબની વેઠમાં, જીવન પુરું થાય; મરવા વખતે થાય વિમાસણ,

હાથ ન હોય ઉપાય; ખમે દુઃખ પુરું અંધ ફસેલ. મોહ મમતા. ૪

નશ્વરપર મમતા કશી ? ક્ષણિકનું શું કષ્ટ; સુખદુખ એકે નવ રહેતું નિત,

જ્ઞેઘ સરવનું સ્પષ્ટ, હવે તે, તૃષ્ણાને સંકેલ. મોહ મમતા. ૫

જેણે મમતાને તજી, સેવ્યા લક્ષ્મીનાથ; સુખદુખ સહી લીધાં સંતોષે,

તે પાંખ્યા અનુતાત. મરણ થઈ ગયું તેમને રહેલ. મોહ મમતા. ૬

પદ ૨.

“ ગીરંધારીરે ” એ ગરબીના રાગ.

મરવું છે રે, એ નવ ભૂલી જવું, શરણું શ્રીવરનું સ્થાવું. ટેક.
આ શરીર બાળી દેશેરે, અહીંનું સહુ અહીંજ રહેશેરે,
નહીં અન્ય કોઇ સુધ લેશેરે, તે ટાણેરે પડે નહીં મુંઝાવું. શરણું. ૧
ન પ્રમાણ વડા ન્હાનાનુરે, નક્કી ન રોગી સાગનુરે;
આવતું અચાનક છાનુરે, તે માટેરે, જલદી સજ થઇ જવું. શરણું. ૨
જન નિત્ય જાયછે ચાલ્યાંરે, બહુ ગયાં આપણાં વહાલાંરે;
જેમણે વૃથા વય ગાળ્યાંરે, તે સહુનેરે, પડ્યું હશે પરતાવું. શરણું. ૩
સહુ સ્મશાન જાની થાતાંરે, પણ ક્ષણમાં ભૂલી જતાંરે;
એ મુરખમાં લેખાતાંરે, નવ એવાંરે, કદી આપણે થાવું. શરણું. ૪
મરવાથી જે જન ડરતારે, તે એ ભય વધતો કરતારે;
શીદ ઉપાય નથી આચરતારે, ભક્તિથીરે નહીં પડે ધભરાવું. શરણું. ૫
મરવા માટે સજ રહેવુરે, જગ ક્ષણીક સમજ લેવુરે;
પ્રભુભજન ભણી મન દેવુંરે, અનુસાર્યુંરે, જગમાં એજ કમાવું. શરણું. ૬

પદ ૩ ગરબી.

“ સમજ ગઠધુરે વાલીડા તારી સાનમાં. ” એ રાગ.

હાલ ધુમેછે પણ પરતાવો અંતસમે થશેરે, જે નહિ એતશેરે. હાલ. ટેક.
ક્યાંથી આવ્યો ને શા માટે, ક્યાં જવું છે ને કય વાટે;
એનો કદી વિચારે નહીં કયો હશેરે. હાલ. ૧
હાલ ગમે તેમ માની લે તું, એવું મન અંતે નથી રહેતું;
થરથરીશ જવ મૃત્યુને તું દેખશેરે, હાલ. ૨

જવુંજ પડશે જાણીશ જ્યારે, અનેક તર્ક ઊઠશે ત્યારે;

કષ્ટ થશે તે હાલ નહીં મનમાં વસેરે.

હાલ. ૩

૧ બિવિધના ઊર વિચાર થાશે, એ દુષ્પ ક્રમે નહિં સહેવાશે;

ઉપાય એકે ત્યારે હાથ નહીં હશેરે.

હાલ. ૪

અનંતનું માનીને બહાલા, બજ શ્રી ગોવીંદા ગોપાળા;

હાલાવાલા કર્યા નહીં હાલા જશે રે.

હાલ. ૫

પદ ૪ ગરબી.

ઉપર પ્રમાણે રાગની.

જગમાં મોહ્યાતે સહુ રોયા અંતે જાણવું રે, એવા ના થવું રે. જગમાં. ૧.

જીવે ખીજનું તોપણ ભૂલે, હાલ ભલે એ મદથી ફૂલે;

૧ એને કાજે નહીં થાય કશુંએ નવું રે.

જગમાં મોહ્યા તે. ૧

ભેળું કરે ભલે અહીં આજે, અંતે છે એ ખીજાં કાજે;

એની દાઝે કશું નથી સાથે થવું રે.

જગમાં. ૨

મ્હારું મ્હારું કરતાં આલ્યા, બાંધી કુટી કુટી આપ્યા.

હાળા તનના થયા પછી શું માણવું રે.

જગમાં. ૩

આ સહુ તો કાંઈ કામ ન આવે, ત્યારે ત્યાં તું સાથી દાવે;

એ માટે ઉપાય કરવા ઉર આણવું રે.

જગમાં. ૪

નિત્યે આ વિચાર ઉર ધારી, બજશે અનંતનાથ મુરારી;

તેજ જશે સુખમાંહે સત્ય પ્રમાણવું રે.

જગમાં. ૫

પદ. ૫

રાગ ઉપરની ગરબીનો.

ભાવ કલાવે પણ કર બક્તિ એમાં સાર છે રે, સત્યવિચાર છે રે. ૧.

દુઃખ દળવા સુખ મળવા સાર, પણ જો પ્રભુ સ્મરણ છે પ્યાર;

- તો અતે એ ભવજળને તરનાર છે રે. ભાવ કલાવે પણ. ૧
 સુખદુઃખ એ સહુને આપે છે, એજ બિથાપે ન થાપે છે;
 વિશ્વમાત્રનો એજ ખરો આધાર છે રે. ભાવ. ૨
 અવગુણુ તુજ ઝટ નવ ઉર ધારે, ગુણુ થોડા પણ બહુ સંભારે;
 ભક્તવત્સળા કરુણાનીધિ અપાર છે રે. ભાવ. ૩
 આલોકે પરલોકે સધળે, ભક્તિ વિના કહીં દીન ન વળે;
 અનંત અનુભવમાં નવ ફેર લગાર છે રે. ભાવ. ૪

૫૬ ૬.

રાગ એજ.

- જીવડા ધીર ધરીને ભજન કરે જો ભાવથીરે; નર તન લ્હાવથીરે. ટેક.
 દુઃખથી ડગમગીશ નહીં મનમાં, થશે જશે એતો ક્ષણ ક્ષણમાં;
 પ્રભુ ભુવનમાં કષ્ટ ક્લેશ કશુએ નથીરે. જીવડા ધીર ધરીને. ૧
 સુખમાં શું કરવાને ખૂંચે, સંગ આવવાનું કહે શું છે;
 નવ ભૂલીશ માયા પ્રપંચના દાવથી રે. જીવડા ધીર ધરીને. ૨
 પ્રભુભજનમાં જે પણ કાઢી, તેજ આવશે અતે આડી;
 ચિત્ત લગાડી તેમાં તજ ખીજ મતી રે. જીવડા ધીર ધરીને. ૩
 સુખદુઃખમાં મન નહીં ખેંચાશે, તુજથી જો આ અર્થ સધારો;
 તો અતે રહાશે કર અનંતના પતિરે, જીવડા ધીર ધરીને. ૪

૫૬ ૭.

રાગ એજ.

- ખાલી જગની વાતો માંહે, વય નવ ગાળવુંરે; ચેતી ચાલવું રે. ટેક.
 કામપ્રસંગે રહેવું જનમાં, પણ પ્રભુરમરણુ રાખવું મનમાં;
 માર્ગ ચુકે કે સત્વર પાછું વાળવુંરે. ખાલી જગની વાતો. ૧

લોકો બોલે તે સાંભળવું, વૃથા કુથલીમાં નવ ભળવું;

રળવું મનમાં પ્રભુભજનમાં મ્હાલવુંરે.

ખાલી જગતી. ૨

નવરાશમાં કુતર્ક ન કરવા, મુખથી મનથી હરી સમરવા;

લીધું પણુ તે બનતાં સુધી પાળવુંરે.

ખાલી જમની. ૩

જગસુખ વધશે ને દુઃખ ઘટશે, લખચોરાશી ફેરા મટશે;

અનંત અંત લગી એવું સંભળાવુંરે.

ખાલી જગતી, ૪

૫૬. ૮.

રાગ એજ.

રાતે રોજ વિચારો આજ કમાયા શું અહીંરે, સુતાં મન મહીંરે ટેક.

ખાવાપીવા પ્રભુએ દીધું, તે સાટે મેં શું શું કીધું;

એ ખાતું સરભર કીધું છે કે નહીંરે.

રાતે રોજ. ૧

પાપરૂપ શું કરજ થયું છે, કીયું સાટે પુન્ય કર્યું છે;

પુન્ય પાપમાં વધેલ છે બાબુ કહીંરે. ૨

રાતે રોજ વિચારો. ૨

જે માટે આ જગ તન દીધું, તે માટે મેં શું શું કીધું;

વધુ ઘટુ કે સુધારવું શું તે મહીંરે.

રાતે રોજ વિચારો. ૩

માયાએ કેવા ભૂલાવ્યા, બુદ્ધિજ્ઞાને કેવા ફાવ્યા;

કઈ સવળી ને અવળી રીતી છે રહીંરે,

રાતે રોજ વિચારો. ૪

ભૂલ ચુકની માફે માગી, અનંતપતીને પાયેલાગી;

નિત્ય સુવે તે નિત્યે થશે સુખી સહીંરે.

રાતે રોજ વિચારો. ૫

૫૬ ૯.

“પ્રાણીયા ભજી લેને કીરતાર” એ રાગ:—

ભાવે ભજમન સીતારામ, અતે એજ આવશે કામ. ટેક,

જન મેળવતાં મથી મથીને, ધન સાધન ને ધામ;

એમને એમ મુકીને જતાં, દીઠાં ઠામોઠામરે.

ભાવે ભજ મન. ૧

સ્ત્રી સંતાનનીજ સેવામાં, ગાળે આહું જન્મ;
 અંતે અલગ થાય એ સરવે, ત્યારે હારે હામરે. ભાવે બજ મન. ૨
 મોહ ધણો રાખે તન ઉપર, પાળે ખરચી દામ;
 એ પણ છેક છોડીને જવું, પડ્યાં રહે હાડ આમરે. ભાવે બજ મન. ૩
 વગ વિદ્યા ઇજત ધન સત્તા, જગના ઠાઠ તમામ;
 બધાજ અહીં રહેવાના અંતે, કાણુ ન સમજે આમરે. ભાવે બજ મન. ૪
 પ્રભુ સૌદે એ સમજે તોપણ, થાતા હુણહરામ;
 અનંત એત હજીએ વખત છે, સેવ સદા સુખધામરે. ભાવે બજ મન. ૫

પદ. ૧૦

ઉપર પ્રમાણે રાગ.

શો તું જીવે જગતમાં સાર, લાંબો કેમ ન કરે વિચાર. ટેક.
 ગાલ ગુલાખી જોઈ મોહે તવ, ધરણે સંભાર;
 જો જીવ્યો તો એજ હાલ છે, બલકો તો દીન ચારે. શો તું જીવે. ૧
 શણગારેલ હવેલી દેખી, મુવો બાપ સંભાર;
 એની સાથ ગયું નથી તેમજ, તારું પણ તું ધારે. શો તું જીવે. ૨
 નારીમાં મન ખૂંચી રહે તવ, જો તું વિધવા નાર;
 વહેલો મોડો પણ વિયોગ છે, ફરી નથી મળનાર. શો તું જીવે. ૩
 કુટુંબમાં ખૂંચે મન ત્યારે, આગગાડી સંભાર;
 જુદે જુદે સ્થળથી સહુ આવ્યાં, વિવિધ સ્થળે જનારે. શો તું જીવે. ૪
 તનનાં મનનાં જનનાં ધનનાં દુઃખ છે પારાવાર;
 સુખનાભાસ નીજ લાલચમાં, વૃથા જન્ય અવતાર. શો તું જીવે. ૫
 સમજ અનુ જગતી તૃષ્ણા તજ, બજ શ્રીવર સુખકાર;
 તન મન ધન એમાંજ રોકીને, ઊતરી જી લવખારે. શો તું જીવે. ૬

પદ ૧૧.

રાગ એજ.

૧ જગના મ્હોટા ખોટા માન, ભજન કરે તેજ ભાગ્યવાન. ટેક.
જગના મ્હોટા ચાર દીવસના, અંતે થતા હેરાન;
સુખદુઃખ ક્ષણિક ખમી હરી જનતો, સદા થતાં શ્રીમાન. જગના મ્હોટા. ૧
જગમાં બહુ ડાહ્યા ગણાય પણ, અંતે ભુલે બાન;
એજ વખત દરીજનના કિરમાં, પ્રકટે ઉત્તમ જ્ઞાનરે. જગના મ્હો. ૨
જગમાં મોઝે કરે તેમને, મૃત્યુ થાય મ્હોકાણ;
હરીની સેવા કરનારાંને, એથીજ મજે લ્હાણરે. જગનાં ૩
જગનાં ધનિક સુકા અહીં સધળું, જાય મહાદુઃખ સ્થાન;
જગ છુટતાંજ હરીજનને તો, મજે અમુલ્ય વિમાનરે. જગનાં ૪
જગના મહારાજનો અંતે, જમ પકડે છે કાન;
ખરા હરીજનને લેવાને, આવે દેવ મહાનરે. જગનાં ૫
મેળવતાં રાખતાં જતાં દુઃખ, મોટપ દુઃખજ સમાન;
અનુ સાચી મ્હોટાઇ જોઇએ તો, ભળ્યાજ કર ભગવાનરે. જગનાં ૬

પદ ૧૨.

રાગ એજ.

જેવું રહે છે શ્મશાનજ્ઞાન, તેવું સદૈવ રાખો બાન. ટેક.
જેતાં જેતાં જેમ જતા રહે, જેયા જેવા જવાન;
તેમ અચાનક જવું પડશે, સદા રહો સાવધાનરે. જેવું રહે છે. ૧
અલ્પ વખત સારું સોંપ્યાં છે, સ્ત્રી તન ધન સંતાન;
સૌને છુટાં પડવું છે એ, કદી ન ભુલો બાનરે. જેવું રહે છે. ૨.
રહો જગમાં પણ કિરમાં રાખો, એકજ અનુસંધાન;

નથી સદા અહીં રહેવું મ્હારે, જવું ખીજે કોઇ સ્થાનરે. જેવું રહે છે. ૩
જવાબ લેનારો શરે બેઠો, જખરો પ્રભુ મહાન;
જતાવેત એ હીસાબ લેશે, વાત રાખજો ધ્યાનરે. જેવું રહે છે. ૪
ચાર ઘડીનાં આ સુખ દુઃખમાં, શું બનવું ગુલતાન;
અનુ ઉદારીન રહી જગતમાં, બળ્યાંજ કર ભગવાનરે. જેવું રહે છે. ૫

પદ ૧૩.

રાગ એજ.

સાચું સમજ્યું તેજ ગણાય, જ્યારે વરતન તેવું થાય. ટેક.
સુંદર રસોઈ જાણી તેમાં, પેટ કદી ન ભરાય;
બાજરીનું પણ કરે દેખરું, ભુખ તો ત્યારે જાયરે. સાચું. ૧
લાખ રૂપીઆ મુકી રાખે, દીન નવ વળે જરાય;
પાંચ પાછ પણ ખરચે ત્યારે, પાન સોપારી ખાય રે. સાચું. ૨
અનેક ઔષધ જાણે એથી, રોગ ન મટે જરાય;
ઔષધ કરે અને ચરી પાળે, ત્યારે દુઃખતો જાયરે. સાચું. ૩
ઘણું ભણી ઘરમાં બેશી રહે, તે નહીં પાછ કમાય;
કરે નોકરી બુદ્ધિ ખરચે, ત્યારે મસ પંકાયરે. સાચું. ૪
તેમ જ્ઞાન જાણે દીન ન વળે, બજન કરે અધ જનય;
અનંત તેજ ખરા જ્ઞાની જે, નિશદીન હરીગુણ ગાયરે. સાચું. ૫

પદ ૧૪.

રાગ એજ.

જેવું સમજ્યો છે મનમાંથી, તેવું વર્તન રાખ્ય સદાય, ટેક.
જાણ્યું સાર નથી જગસુખમાં, પછી કેમ તે ચાલ્ય;

- સમજ્યો તેજ ખરું સમજ્યો છે, ફરી ભૂલ કેમ ખાય રે. જેવું. ૧
 પાપ કર્યો તેથી દુઃખ દીઠાં, તોએ ન કેમ ધરાય;
 મનને વાળ કુરસ્તે જાતાં, માગ્ય પ્રભુની સ્થાય. જેવું. ૨
 બજનમાંજ છે સાર પછી, કેમ પ્રભુને ભૂલી જાય;
 દેવ પાડ્ય પ્રભુને બજવાની, સમયો કર જગરાય. જેવું. ૩
 ધનસાધન તન સફળ તેજ જે, પ્રભુ અર્થે વપરાય;
 સ્વાધીન છે ત્યાં સુધી કરી લે, જે કંઈ કરી શકાય. જેવું. ૪
 અંત સરવની પ્રીત તુટશે, તેને શીદ અતિ ચાલ્ય;
 પ્રીત જોડ અનુપતીથી જેથી સધળા અર્થ સધાય. જેવું. ૫

પદ ૧૫.

રાગ એજ.

- જીવડા માનરે માન, હજીએ કેમ ન આવે સાન. ટેક.
 ગાફલ હોય તો શાસ્ત્ર સુણીને, હજીએ ઊઘાડયા કાન;
 ગર્ભ નર્કની અનેક આકૃત, લટકે શીરે મહાન રે. જીવડા માનરે ૧
 ભૂલી જાય કે હાલ કદી તું, એ સૌ ખોટું માન;
 વખત થયો કે કંઈ પકડશે, ત્યારે આવશે ભાન. જીવડા માન. ૨
 ધણી નજર નથી પડતો તેથી, બની ગયો મસ્તાન;
 તું અંધ છે પણ એ દેખે છે, વ્યાખ્યો સધળે સ્થાન. જીવડા માન. ૩
 નરો કર્યાના એન વખતમાં, કર્યાં જાય તુકસાન;
 સુખ ખરચીને દુઃખ વહોરે છે, છેક બની નાદાન. જીવડા માન. ૪
 પુન્ય પૂર્વનાં ખાતાં હમણાં, સુઝે સદુ તોશાન;
 એ ખરચી ખૂટી કે આગળ, વસમું છે મેદાન. જીવડા માન. ૫
 ધણી ઠોકરો અહીં ખાય છે, નિત્ય થ.ય હેરાન;

તોપણ સમજી નવ સુધરે એ, વિનાશનુંજ નિશાન. જીવડા માન. ૬
 અનુ હજી પણ ઉપાય કર તું, રાખ્ય બરાબર ધ્યાન;
 તન મન ધનથી ખૂબ સેવી લે, રમાપતી ભગવાનરે. જીવડા માન. ૭

પદ ૧૬.

“કૃષ્ણને કરવું હોય તેમ કરે” એ રાગ.

રાત દીન શું લલુતામાં ફરે, મોતનો ભય ન કેમ ઊર ધરે. ટેક.
 પડવું પડશે પથારીમાં નહીં પ્રાણ ક્યમે નીસરે;
 કામ નહીં લાગે આ કંઈપણ, એ પણ કેમ વિસરે. રાત દીન શું. ૧
 જવુંજ પડશે માત્ર એકલાં, કોઈ સંગ નહીં કરે,
 પુંડે સંભારે કે ભુલે, તારો અર્થ નહીં સરે. રાત દીન શું. ૨
 એસડ માનતથી થાકી જવ, નીરાશ થઈશજ ખરે;
 ત્યારે કોણ દીલાસો દેશે, એ ન ફિકર કેમ કરે. રાત દીન. ૩
 જન્મ આવીને કંઈ પકડશે, નહીં માને કરગરે;
 રોતો રહીશ અને લઈ જશે, એ પાછો નહીં ફરે. રાત દીન. ૪
 ઉપાય એનો અતી સુગમ છે, તોએ ન ક્યમ આદરે;
 ખૂબ ભજી લે અનંતપતીને, જેથી કટથી તરે. રાત દીન. ૫

પદ ૧૭.

રાગ એજ.

સભાગી સાચાં તેજ ગણાય, ભજનમાં જેનો દહાડો જાય. ટેક.
 જનનાં સભાગીયાંનું ધન તો, દીન દીન આધું થાય;
 બાકી રહે તે બધું અહીં મુકી, અંત એકલાં જાય. સભાગી. ૧
 ભજન કરે તેની ખરચી તો, દીન દીન વધતી થાય;

અંત સંગ આવેને એથી, સુખો અપાર ચખાય.	સભાગી. ૨
જગના વડા કુટુંબીને તો, સહુ મળી ફેલી ખાય;	
અનેક ચિંતા સદા બની રહે, અંત વિયોગ સદાય.	સભાગી. ૩
હરીજન કુટુંબ હર્ષ વધારે, ભક્તિ વધુ કરાય;	
અંતે પ્રભુને ઘેર એકઠાં, અનેક સુખો પમાય.	સભાગી. ૪
જેમ સોચો તેમ અહીંને ત્યાંનો, એવો ફરક જણાય;	
માટે જગ કરતાં ભક્તિમાં, અનંત વધુ લોભાય.	સભાગી. ૫

૫૬ ૧૮.

“ પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાશે ” એ રાગ.

જગનાં સુખ દુઃખથી શું મ્હોવું, અંતે તો નષ્ટી ખોવું. જગનાં ટેક.	
મહા સુખી કે મહા દુઃખી પણ, મરતાં બંને અંતે;	
ધન કુટુંબ સુખ વધતું તેને, વધુ રહે ભય અંતે.	જગનાં. ૧
આ ભવમાં પણ પળમાં પલટે, સુખ દુઃખ કર્મ પ્રમાણે;	
વધુ ખૂચે તે વધુ પીડાતા, સમજી મન નવ આણે.	જગનાં. ૨
પ્રાર્થ્યો ભોગવે છૂટકો, સમજી ચૂક્યાં જ્યારે;	
ભોગવતાં પાશું ગભરાવું, સમજ્યાં શાનું લારે.	જગનાં સુખ. ૩
સદા નથી રહેવું સુખ કે દુઃખ, થશે જશે ઘટમાળા;	
ગ્રાધ બીજે દે પોતે ભૂલે, ન ભજે શ્રી ગોપાળા.	જગનાં સુખ. ૪
દ્રઢ રાખો વિશ્વાસ પ્રભુનો, ભજ્યા કરો દીનરાતે;	
અનંત એથી અંત તમારું, એવ થશે સહુ વાતે.	જગનાં સુખ. ૫

૫૬ ૧૯.

રાગ ઉપરનો.

હજીએ ઊર સમજેરે ઊર સમજે, જગજનનો મોહ તજેરે. હજીએ. ટેક.

ઠહીક ગયા જેમ બધું તજીને, તેમ તમે પણ જાણો- આજસમાં આયુષ કાઢવું તો, અંતે અતિ પસ્તાશો.	હજીએ. ૧
દુઃખ જીવાને મર્યા કરો શીદ, એમ નથી દુઃખ જીવું ક્ષણિક સુખ પણ અંત ખૂટશે, છે અવળુંજ કમાવું,	હજીએ. ૨
મૂરખ ડાહ્યાં થાઓ ન સરખાં, ફરી ફરી જાઓ ન ભૂલી; પ્રભુ ભજવા જાણો જીવતરની, પણ પ્રત્યેક અમુલી.	હજીએ. ૩
શું જગસુખને રહો જાંખતાં, દુઃખે રહો શું મુંઝાઈ; એ એકે બેશી નહીં રહેશે, સાચી કરી લ્યો કમાઈ.	હજીએ. ૪
સમજ્યાં તે સાર્થક કરવાનો, સાચો અવસર આ છે; અનંત તેજ ન અવજો ગાજો, પ્રભુ ભજો દીન રાતે.	હજીએ. ૫

પદ ૨૦.

રાગ એજ.

દુખડાં આવે છે નિજ પાપે, શ્રીવર તો દુઃખને કાપે;	દુખડાં. ટેક.
ધન આવરદા શરીર તણાં સુખ, મળતાં પુન્ય પ્રમાણે;	
પુન્ય પુરાં થાતાં તે જાતાં, સમજી દુઃખ ન આણે.	દુખડાં. ૧
નથી નિત્ય રહેવાનું તેને, નિત્ય કરીને માનો,	
નિત્ય નથી તે નજ રહે નિત્યે, શોચ એ વિશે શાનો.	દુખડાં. ૨
મરવું સોને નકકી ગણીએ, તોપણ ડર્યાંજ કરીએ;	
મૃત્યુ એથી મટે નહીં પણ, દુખી હાથથી ઠરીએ.	દુખડાં. ૩
હરી ન ભજ્યા તેથી દુઃખ આવ્યું, એમ માનીએ ચિત્તે;	
તો પણ ધૈર્ય રાખી નવ ભજીએ, એ દુઃખ ક્યાંથી વીતે.	દુખડાં. ૪
આસડ ખાતાંવેંત શરીરના, મહારોગ નવ જાય;	
કમે કમે અનુ પતિ સ્મરણથી, દુઃખો જાય સુખ થાય. દુખડાં આવે છે.	૫

૫૬ ૨૧

રાગ એજ.

જગદુખ દેખીને નવ ડરશે, પ્રભુને નવ ક્ષણે વિસરશે. જગદુખ. ટેક.
કર્યો હોય પુર્વે મહા પાપો, તેનાં ફળો નડે છે;
પાપ વિના દુઃખ કદી ન આવે, એ સમજી સમજે છે. જગદુખ. ૧
કાંધાં મુજબ કરજ સુકવણું, એમાં શીદ ગભરાવું;
જે વેઠયું તે આછું થાવું, ફરી ન એ દુઃખ થાવું. જગદુખ. ૨
હરી ન ભણ કુર્મ કરેલાં, તેના ફળ આ દેખી;
આગળ દુઃખ ન પડે તે માટે, હરી ભજે સુવિવેકી. જગદુખ. ૩
સમજી જેમ દુઃખો વધુ દેખે, તેમ વધુ હરી ભજતા;
અણસમજી હિંમત હારીને, વધુ શાંતીને તજતા. જગદુખ. ૪
વળગ્યાં રહો અનુપતીને ચરણે, તોજ ખરાં સુખ થાશે;
જગતો ચાર દિવસનું છે પણ, અંત ખડું સમજશે. જગદુખ. ૫

૫૬ ૨૨.

રાગ એજ,

જગમાં મીઠા તો મોરારી, દીકું બીજી તો દુખકારી. જગમાં. ટેક.
પ્રથમ તપાશ્યું તન તો તેને, ભુખ તરશ નિત લાગે;
રોગ પીડે દુઃખ ટાઢ તાપનું, અંતે બળતું આગે. જગમાં. ૧
ધન દીકું તે ધાર્યું ન મળે, મેળવતાં દુઃખ ભારે;
જળવતાં દુઃખ જતાં મહાદુઃખ તૂમી કદી ન લગારે. જગમાં, ૨
કુટુંબજન સરવે સ્વાસ્થીયાં, શીકર સરવતી ન્યારી;
વહેલાં મોડાં સૌને તજવાં, એ પીડા વળી ભારી. જગમાં. ૩

જગસુખ આશા આગ વિષય ઘી, તૂંમી ન થાય કેમે;
સાચાં સુખ શાન્તિ જ્ઞેષ્યે તો, ભજ અનુપતીને પ્રેમે. જગમાં. ૪

પદ ૨૩.

રાગ એજ.

સાચા સ્વામી શ્રીવિશ્વપતી, બીજું કોઈ નથીજ નથીરે. સાચા. ૧
માત પિતા મરી જાય પ્રથમ કે, પ્રથમ એકલા જઈએ;
જીવતાં અશક્ત થાયને વળી, સદા સંગ નવ રહીએ. સાચા. ૧
સ્ત્રી પુત્રાદિક મીત્ર મુરખી, સૌની એકજ રીતી;
સૌ સૌને રસ્તે જનારાં, સ્થીર ન કોઈની પ્રીતી. સાચા. ૨
પાસે હોય બધાંએ તોપણ, વિપત્તી સમયે નકામાં;
દુઃખી થઈને દુઃખ વધારે, ખેશી રહીને સામાં. સાચા. ૩
તનમાં મનમાં જનમાં જ્યારે, અડચણ કંઈ પણ થાય;
સૌ અડચણ સૌ સમયે સધળે, અનુપતીથીજ કપાય. સાચા. ૪

પદ ૨૪.

“ ગોવીંદજી પ્રાણ અમારો રે ”

જેયું મેતો જગતની માંહીરે, પ્રભુ વિના સાર ન કયાંહી રે. ૧
હાડ માંસ ચામડે મદ્યું રે, તન મળમૂત્ર સમેત;
વિવિધ દુઃખો દે અંતે તજવું, એ પર શું રહે હેત. જેયું મેતો. ૧
મહાન મહેનત પ્રથમ કરાવી, પછી મળે પદવાન;
સ્વાદ ક્ષણિક ને અંતે વિષ્ટા, એમાં શું તુજ પ્યાન. જેયું. ૨
શૂષણ વજ્ર મળે મહેનતથી, ત્રસી કદી નવ થાય;
શેકટ ભભકો અંતે તજવો, એને ચિત કેમ ચાલ. જેયું. ૩

ધન ધર સામન સંગ્રહ કરવો, અંતે બીજાને માટે;
માન કીર્તિ ધુમાડાના બાચકા, ફળ કેવળ ઉચ્ચાટ.
વધુ વૈભવ તેમ ઉચ્ચાટ વધતો વધતાં પાપો થાય;
અધુન દુઃખદા અંતે દીકું, એકે અનુ નહીં ચાલ.

જોયું ૪

જોયું. ૫

પદ ૨૫

રાગ ઉપરનો.

સાચા સ્નેહ રે રૂંકાણું રે, પ્રભુ વિના અન્ય ન જાણું રે. ટેક
જનમ જનમનાં જૂદાં જૂદાં, માત પિતા પરિવાર;
સુખ દુઃખ અલ્પ આપીને તજતાં, ન ફરી મળે લગાર. સાચા સ્નેહ. ૧
તનનાં ખોખાં અનેક બદલ્યાં, તેવું આ પણ એક;
આપણેજ છોડીને જશું, રાખ ઘસે એ છેક. સાચા સ્નેહ. ૨
ધર ધન સામન સંગ્રહ વિધવિધ, અંત ન આવે કામ;
ભોગવીએ અપગે બીજનું, જાણો તેમ તમામ. સાચા સ્નેહ ૩
જમમાં પણ વિપતી વેળા તો, કશું ન લાગે કામ;
સ્વાર્થીને પરતંત્ર જનોપર, વૃથા ન રાખો હામ. સાચા સ્નેહ. ૪
સાચો સંગી અંતે ખેત્રી, સરવ સુખોનું મૂળ;
કરવી પ્રીત અનંતપતીથી, સરવ રીતે અનુકુળ. સાચા સ્નેહ ૫

પદ ૨૬.

“હું શું જાણુ કે જ્ઞાણે મુજમાં શું દીકું રે ” એ રાગ.
જગતમાં સુખ મને જરીએ ન લાગ્યું રે;
એથી છુટવાનું મેતો પ્રભુ પાસે માગ્યું રે;
જગત જલમાં બધે દીકું દુઃખ ભારી રે. ટેક
નિકળી જવાની લાધી પ્રભુ પદ બારી રે. જગત. ૧

જગ કુપમાંહે પડ્યો બિડે બિડે આલ્યોરે, નાખી ગુર સાંકળ હરીએ મને આલ્યોરે.	જગત. ૨
ભવજળ વમળમાં મનહું તણાયુરે, હરી નામ નાવ ત્યાંહાં નૌતમ જણાયુરે.	જગત. ૩
અનુ એ ઉપાયોવડે છુટું જગમાંથીરે, જઈ રહું ત્યાં હું પાછો આવું નહીં જ્યાંથીરે.	જગત. ૪

પદ ૨૭.

રાગ ઉપર પ્રભાણે.

જગતમાં સ્વાદ મને જરીએ ન લાગ્યો રે; દહાડે દહાડે થાતો જાગિં અલગ ને આધારે.	જગતમાં સ્વાદ. ટેક.
તન માઈં દહાડે દહાડે દીશે પીડાકારીરે, અંતે ઝૂંઝા બાળશે મળીને સ્નેહી ભારીરે.	જગતમાં. ૧
ધન સાધનાએ દુઃખ વિધવિધ દે છેરે, ચિંતા એની નોશદીન શાંતીને હરે છેરે.	જગતમાં. ૨
સગાં સ્નેહી સ્વારથીયાં નહી સદાસાથીરે. જેમ વધુ સ્નેહ તેમ વધુ પીડા થાતીરે.	જગતમાં. ૩
માન મદ કેઈં તો કરોને મુખ કાળુરે, દોકટની પીડાએ માઈં તો સુખ ટાળ્યુરે.	જગતમાં. ૪
મોત આવે ત્યારે નહીં કશું કામ લાગેરે, માટે અનુ ડરીને હરીની સેવા માગેરે.	જગતમાં ૫

પદ ૨૮.

રાગ કાલીંગડો

વાત ધણી છે ભારી, જીવડા, જે તું ખુબ વિચારી;

સ્થિતિ થશે શી તારી, જીવડા જો તું ખૂબ વિચારી. ટેક,
 બજો ગજો જન ધંધા શીખે, તે તો આ બવ સાર;
 પણ જે ખપ લાગે પરબવમાં, તે સાર થું ધાર્યું. જીવડા જો તું. ૧
 મરવું તો નહીં છે, અહિંનું, તો સહુ અહીંજ રહેશે;
 ક્યાં જવું ને ત્યાં થું કરવું, કાણ મદદ ત્યાં દેશે. જીવડા જો તું. ૨
 વિચાર કે ભૂલી જા પણ, શીર એ ધાંટી છે ભારે;
 અહીંતો ચાર દિવસ ને, ત્યાંતો સદૈવ રહેવું તારે. જીવડા જો તું ૩
 નકેં જતાં ભૂતજન થાતાં, અતે બહુ પસ્તાતાં;
 કેમ તારું પણ ન થાય એવું, જગમાં ગોથાં ખાતાં. જીવડા જો તું. ૪
 કાળ અચાનક આવી પકડે, પછી ન કશું કરાવું;
 વય થોડી ને બય છે ભારે, માટે ઝટ સજ થા તું. જીવડા જો તું ૫
 એત્ય નિત્ય સંભાર્યાં કર તું, અનંતની એતવણી;
 રાત દિવસ રટ રમાપતીને, જગમાં વિમૂઢ ન બણી. જીવડા જો તું. ૬

૫૬. ૨૯

રાગ ઉપરનો.

જે ન પ્રથમથી એતે, તેને મરવાનો બય ભારે;
 હરીને બજો ન હેતે, તેને મરવાનો બય ભારે. ટેક.
 ખાવાપીવા ધર ધંધામાં, ઉમ્મર બધી વિતાડે;
 કાળ કરાળ આવી પહોંચે જપતે. ત્યારે ખુમો પાડે. તેને. ૧
 મારું મારું કર્યું ઉમ્મરભર, તે ન રહે પોતાનું;
 સજજડ પ્રીતિ સદા તોડવી, એ દુઃખ ન થાય ન્હાવું. તેને. ૨
 સહુતો ખાય પીયે રહે વાંસે, માત્ર એકલાં જાવું;
 ક્યાં જમશ થું થાશે મારું, એમ પડે ગભરાવું. તેને. ૩

મરવું એ નિષેધ સમજીને, પ્રથમ નહીં સંભારે,
 તે જ્યારે આવે મુખ સ્હામું, ત્યારે બુમો પાડે, તેને. ૪
 લુણ્હરામી કરી પ્રભુની, કર્યો હોય અથ બારી;
 એ સધળાંનું સ્મરણ થતાંમાં. વહે નેત્રથી વારી. તેને. ૫
 ભય સહુ સાચો જણાય પાછો, જ્યારે જમ દેખાતા;
 અનંત જે ન પ્રથમથી એતે, તે અતે પસ્તાતા. તેને ૬

૫૬. ૩૦

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મરવાથી નવ ડરવા જીવડા, કરી રાખ્ય તૈયારી;
 થાવા તે બેપરવા જીવડા, કરી રાખ્ય તૈયારી.
 મરવું છે મરવું છે એવું, નિત્ય સંભાર્યા કર તું;
 આ જગ કાંઈએ કામ ન આવે, એ પણ નવ વિસર તું, જીવડા. ૧
 જ્યાં જીવું છે હમેશ માટે, ત્યાંની ખરચી કરવી;
 અહીંની સગવડ વય સામગ્રી, એ માટે વાપરવી. જીવડા. ૨
 જેણે દીધું આંહી બધુંએ, તેજ ત્યાંહાં પણ દેશે;
 હાલથીજ એનો થઈ રહેતો. પછી ફિકર નહિં રહેશે. જીવડા. ૩
 એને જો સેવીને નીશદીન, કરીશ પાકા પ્રીતી;
 મરતી વખતે તો સાંભરશે, જઈશ અંતે જગ જીતી. જીવડા. ૪
 એ અંતે તેડવા આવશે, મોત ન થશે અકારં;
 અનંત ઉલટું એમ લાગશે, ઉઘડ્યું સુખનું ખારં. જીવડા. ૫

૫૬. ૩૧

રાગ.

આદ્યું જાયરે જાય. તારં આયુષ જોતાં જોતાં:

કેમ ન થાયરે થાય, તુજને ચિંતા ખાલી જોતાં.	ટેક.
ધણા નિરાંત તણા દિન ગાળ્યા, કશું ન કરી શકાયું;	
તું ધીમો છે પણ મૃત્યુ તો, આવે ધાયું ધાયું.	આલ્યું. ૧
ધડી ગઈ ને પહોર ગયો ને, દીનના દીન વિતાડ્યા;	
કંઈ પણ ખરચી કર્યા વિના તેં, કંઈ કંઈ મહીના કહાડ્યા.	આલ્યું. ૨
આળસમાં ને આળસમાં, આવીને હિલું રહેશે;	
ધણા ભરોંસે ભૂલ્યા તેમજ, દગો તને પણ દેશે.	આલ્યું. ૩
હજી સમજ પ્રભુનું શરણું લે, મંડી જ દદ ચિત્તે;	
આજ સુણે ને કાલે ભૂલે, એમ ન તો તું ઝીતે.	આલ્યું. ૪
કમર બાંધ પાકા નિશ્ચયથી, હજી હાથ છે બાજી;	
રાત અને દીન રટણ રાખીને, કર અનુપતીને રાજી.	આલ્યું. ૫

પદ ૩૨.

રાગ.

જીવડા જાગરે જાગ, કયારે કરીશ તું હીત તારું;	
ભક્તિ માગરે માગ, એથી થશે સરવનું સારું	ટેક.
બાળપણે તો પુરસદ ન મળે, રમવા ને બણવામાં;	
યુવા અવસ્થા સરવ વીતાડે, ધનીક સુખી બણવામાં.	જીવડા. ૧
ધડપણમાં તો અશક્ત થાતાં, કશું બણી નવ શકતું;	
ધણો વખત ખોયો લલુતામાં, હજી ન કેમ અટકતું.	જીવડા. ૨
શરીરની સેવા કરવામાં, બહુ તારું વય જાતું;	
ધણો જાય છે વખત સુવામાં, સમજીને સજ થા તું.	જીવડા. ૩
નવરાં ગપ્પામાં તું તારી, પુરસદ બધી વીતાડે;	
વખત નથી મળતો એવી તું, ખોટી જીમો પાડે.	જીવડા. ૪

હરતાં ફરતાં જતાં આવતાં, હોય એકત્રો જ્યારે;
ખાલી મનમાં કરી કુતકોં, વખત ગુમાવે ત્યારે. જીવડા. ૫
વખત જાય છે તેમ મોત તો, ચાલ્યું આવે પાસે;
અનુ અંત શું થાશે ત્યારે, એ નવ કેમ વિમાસે. જીવડા. ૬

પદ ૩૩.

રાગ ઉપરનો.

ભજશ્રી રામરે રામ, શરણાગતના સાચા બેલી;
કર એ કામરે કામ, ખીજ વાતો પડતી મેલી. ટેક.
જરાક પણ તક મળે કે તરત, રામ રામ જપ મુખથી;
કિર્તનથીજ કલિયુગ માંહે તો, તરી જતાં જન સુખથી. ભજશ્રી રામ. ૧
રાત દિવસ એ રામ જાંખના, શ્રીવર સ્વામી મહારો;
અંતરમાં બેઠો અલબેસો, અનુપમ લાગે પ્યારો. ભજશ્રી રામ. ૨
અહિંનો સાથી ત્યાંનો સાથી, ખરો સગો ને સ્નેહી;
એની સેવા લેવા માટે, એણે દીધી દેહી. ભજશ્રી રામ. ૩
એનું એ ચાહે તેમ રાખે, એમાં ધ્યાન ન દેવું;
સંભારી સંભારી એને, કારજ સાધી લેવું. ભજશ્રી રામ. ૪
ખાતાં પીતાં જતાં આવતાં, ટેવજ એવી પાડો;
અનુ તમામ વખત પ્રસન્નો, હરીભજનમાં કહાડો. ભજશ્રી રામ. ૫

પદ ૩૪.

“ જગદીશ જપરે ” એ રાગનું.

જીવ ઝટપટ રે, તું શરણુ પ્રભુને થાને. ટેક.
શું રહ્યો જગતમાં મોહી, ખાલી વય સઘળી ખોઈ;

નહીં કામ આવશે કાઇ, છોડ ખટપટ રે. તું શરણુ પ્રભુને ૧.
 સ્વાયું સુખ ક્યાંહી ન પામે, દુઃખ દેખે ઠામોઠામે;
 તોપણ હજી કાં ન વિરામે, બને થું નફટ રે. તું શરણુ પ્રભુને ૨
 તારં ધાર્યું નથી થાતું, એ ધડી ધડી સમજાતું;
 તોપણ કેમ આ જગમાં તું, બને લટપટ રે. તું શરણુ પ્રભુને ૩
 આ ભવ જે એમજ જાશે, તો અંત અતિ દુઃખ થાશે;
 જે નહીં ચેતે તો વાંસે, થઇશ ફટફટરે. તું શરણુ પ્રભુને ૪
 તન મન ધન તારં ગણુ માં, સોંપી દે પ્રભુ ચરણુમાં;
 અનુપતીને રાખ્ય શરણુમાં. નામ રટ રટરે. તું શરણુ પ્રભુને ૫

૫૬ ૩૫.

રાગ ઉપરનો.

ભાવે ભજ ભજરે, ભગવાન ભક્તના બેલી. ટેક.
 સરવે સુખ એથી થાશે, સરવે દુઃખ એથી જાશે;
 તું ચાહીશ તેમજ મ્હાશે, ગરડધ્વજરે, ભગવાન, ૧
 સૌથી મ્હોટા જગનાથા, તે પ્રીતિથી વશ થાતા;
 મૂર્તિમાં સ્પષ્ટ જણાતા, અચિંત્ય અજ રે. ભગવાન. ૨
 તન ધન ગણુ એને સાર, જીવન ગણુ એને પ્યાર;
 સેવન કર ન્યારં ન્યારં, સદા થા સજ રે. ભગવાન. ૩
 જગતો છે ચાર દિવસનું, તે પણ નવ તહારા વશનું;
 આ કામજ ખરં અવશ્યનું, સમજ સમજ રે. ભગવાન. ૪
 સુખ દુઃખ તો આમે થાશે, પણ જે આ અર્થ સધાશે;
 તો અનુ નિલ સુખ થાશે, અન્ય તજ તજરે. ભગવાન. ૫

૫૬ ૩૬.

“બન ગયો બેદ ” એ રાગ.

દીનને રાત, ફાંફાં તું શીદ મારે. દીનને રાત. ટેક.
 ઘેર ઘેર ભટકીને જો કાંઈ પૂર્ણ નથી સંસારે;
 પુરં સુખ અહીં નથીજ મળતું, મળે તોએ મરવું છે તારેરે. દીનને. ૧
 ધન પામીશ તું લાખ તોએ, પણ ગિર તૂમી નહીં ધારે;
 અધથી ડરી સરલ ઉદ્ધમ કર, મળશે પૂર્વ કર્મ અનુસારે. દીનને. ૨
 સ્ત્રી સંતાન વધુ છે તેને, પીડા થાય વધારે;
 જે સાંપ્યાં તેતું કર પાલન, ખૂચ નહીં કોઈના પશુ પ્યારે. દીનને. ૩
 તનને માટે અનેક ત્રેવડ, ફરી વૃથા જખ મારે;
 આયુષ્ય છે ત્યાં લગી નથી ભય, અવધ ખૂટે નહીં કોઈ ઉગારે. દીનને ૪
 જગજગ્નળ હવે ઓછી કર, એ કોઈએ નહીં તારે;
 તારનાર અતુના સ્વામીને, વળગી ભજ્યાં કર વારમવારે. દીનને. ૫

૫૬ ૩૭.

રાગ એજ.

બોધ સુણીને, ફરી વીસરી ન જા તું. ટેક.
 ત્હારા હાથનીજ આ વાત છે, સમજી માહીત થાતું;
 પછી વરત તું તેજ પ્રમાણે, ક્યાં વિના ફળ કદી ન પમાતું'રે. બોધ. ૧
 અનેક ઉપાય કરવા છોડી, શરણું હરીતું રહા તું;
 વળગી રહે એનાજ ચરણમાં, હામોહામ હવે ન ટીચા તું. બોધ. ૨
 તન મનથી કે સાધનથી, જે કાંઈ કરી શકાતું;
 તે કર એની સેવ નિમિત્તે, હવે વધુ જગમાં ન ફસા તું. બોધ. ૩
 કાણે ન બૂલી જાગી હરીને એમ સદા ચિત રહાતું;

વખત મળે કે ભજ શ્રી સ્વામી, ગુણ એના આનંદથી ગાતું. બોધ. ૪
વળગી જા એ ધંધે નકી, મૃત્યુ આવે ધાતું;

ધણો વખત તો વૃથા ગયો પણ, હજી ચેત અનુચંચળ થાતું. બોધ. ૫

૫૬ ૩૮.

રાગ એજ.

ભજન સુણ્યાતું, સાર્થક કર ભાધરે.

ટેક.

પકવાનોની નાત જમાડી, જનમાં મસ મલકાધ;

સાકર શેર ધરી શ્રીવરને, હરીજનમાં ન પ્રસાદી વહેંચાધરે. ભજન ૧

મેડી માળ ઝરોખા બાંધ્યા, મુકી જવાને આંહી;

હરીમંદીરની એક ઓરડી, હજી ન કેમ તુજથી બંધાધરે. ભજન ૨

સ્ત્રી પુત્રાદીક કાજ કરાવ્યાં, ભૂપણ વસ્ત્ર તણાધ;

વાધાની પણ સેવા હરીની, હજી ક્યાંહી કીધી ન જણાધ, ભજન. ૩

વિવાહ અધરણીના ઉત્સવમાં ધન વાપર્યું ધરાધ;

ન્હાના પણ પ્રભુના ઉત્સવમાં, પ્રેમે પાઈને નથી વપરાધ. ભજન. ૪

જગ કારજમાં કર્મો બાંધે, ખુવે કરેલ કમાધ;

અનુ સમજ હજીએ અવસર છે, કર શ્રીવર સેવન ચિત ચાહી. ભજન. ૫

૫૬ ૩૯.

“ મોહે લાગી લટક ગુર ” એ રાગ.

જન ભજન કરી લ્યો મન ધાલી, મુખથી નવ બખડો ખાલી. જન. ટેક.

સાંઝ પડીને વહાણું વાયું, જ્ઞેતાં જ્ઞેતાં વય ચાલી. જન. ૧

એજ કમાણી કરવા માટે, પ્રભુએ આ દેહી આલી. જન. ૨

માતપિતાને મન મસ ગમશે, બાળકની બોલી કાલી. જન. ૩

જગતી ખીજી સરવ. વાતથી, વાત ગણો આ મસ બહાલી. જન ૪
અનંત ઉતમ અવસર આ છે, માણો પ્રભુપદમાં મ્હાલી. જન. ૫

પદ ૪૦.

રાગ એજ.

નિત્યે શ્રીવરની સેવ કરો.

ટેક.

જે ખાવા પીવાને દે છે, તેને કદી નહીં વીસરો. નિત્યે. ૧
પૈસો દમડી પણુ તે નિત્યે, લક્ષ્મીવર નિમિત્ત વાવરો. નિત્યે. ૨
તાંબુ અરપે સોતું મળતું, એજ કીમીયો ખરેખરો. નિત્યે. ૩
ધીરે ધીરે અહીં જણાય નહીં, યાય ત્યાં સંગ્રહ જખરો. નિત્યે. ૪
અનંતપતી જેટલું દે છે, દશાંશ તો સતત વાપરો. નિત્યે. ૫

પદ ૪૧.

રાગ એજ.

પ્રભુને ભજવાનો નિયમ કરો.

એકે દીન ખાલી ન જવા દો, ખરી કાળજી દીલે ધરો. પ્રભુને. ૧
ખાવું પીવું સુવું સંભારો, તેમજ આ પળ ન વિસરો. પ્રભુને. ૨
ઘડી ઘડી પણુ બળે હમેશે, ટીપે ટીપે તળાવ બરો. પ્રભુને. ૩
સુતાં ઉઠતાં અવશ્ય તેમાં, મુખે બળે મનથી સમરો. પ્રભુને. ૪
અનંતપતીને વળગી રહીને. ભવસાગર સુખ થકી તરો. પ્રભુને. ૫

પદ ૪૨.

રાગ એજ.

લક્ષ્મીના પતીથી પ્રીત કરો.

એને મતલબ નથી કરીએ પણુ, તમે તમારું હીત કરો. લક્ષ્મી. ૧
એને શરણે થશેજ સારું, એવી ઉરે પ્રતીત કરો. લક્ષ્મી. ૨

એનું રટણ ન કાણુ પણ બૂલે, એવું નિર્મળ ચિત્ત કરો.	લક્ષ્મી. ૩
એને ગમતું કરો રાતદીન, કશુંજ નવ વિપરિત કરો.	લક્ષ્મી. ૪
એના ગુણગણુ ગાઓ ઉમંગે, એનું સ્મરણ ખચિત કરો.	લક્ષ્મી. ૫
અનંત એનું શરણુ ગ્રહીને, જગ માયાપર જીત કરો.	લક્ષ્મી. ૬

પદ ૪૩.

રાગ “ નારાયણ નરસીંહ નરોત્તમ ” એ રીતનો.

ક્યારે કરીએ હરી સ્મરણુ એ કહેવું છેકજ ખોટું.	
મુખથી શ્રીચરશ્રીવર કહેવું, કામ નથી એ મ્હોટું રે.	ક્યારે. ટેક.
ખાવા પીવા વખત મળે છે, અવસર મળે સુવાનો રે;	
ધરધંધાનો વખત મળે કેમ, ન મળે હરી ભજવાનો રે.	ક્યારે, ૧
નવરાં ગપ્પાં થોડાં મારો, વખત ઘણોએ મળશે રે,	
મોડાં સુવો ઉઠો જોલા તો, નિયમ બરાબર પળશે રે.	ક્યારે. ૨
ધંધામાં તો કામ શરીરનું, જીભ તમારે વશ છે રે;	
મનથી ચિંતા રાખે તેને તો, શુભ અવસર મશ્ન છે રે.	ક્યારે. ૩
તન સાધનની સેવા કરતાં, મનની સેવા બારીરે.	
તે મનમાંની કરી શકે છે, ચાહે તે નરનારી રે.	ક્યારે. ૪
માટે મન રાખો માધવમાં ભજન કરો બહુ ભાવેરે;	
અનુ લાગ મહાભાગ્ય તુલ્ય છે, ફરી ફરી નહીં આવે રે.	ક્યારે. ૫

પદ ૪૪.

રાગ એજ.

ડાહ્યાં ડમરાં થઇ બેઠાં પણ, કહો આજે શું કીધું રે;	
આખા દીનમાં પ્રભુ સ્મરણમાં પ્યાન કેટલું દીધું રે.	ડાહ્યા ટેક.
પ્રભુએ તો ખાવાપીવાનું, દીધું રૂડી રીતે રે;	

તમે તેની સેવામાં સાટે, શું શું કીધું પ્રીતેરે.	ડાહ્યા. ૧
આધી વ્યાધી ઉપાધિ પ્રભુએ, કશું ન થાવા દીધુરે;	
એ સગવડમાં તમે કેટલું, સ્મરણુ પ્રેમથી કીધુરે.	ડાહ્યા. ૨
વિવિધ કામ તનનાં નિજ જનનાં, જેવાં કીધાં જતનથીરે;	
તેવાં તે દેનાર કાજ શું, કીધાં ! સોચો મનથીરે.	ડાહ્યા. ૩
ચિત્ત જેટલું રોકી રાખ્યું, જગના વિવિધ વિચારેરે;	
મનન તેટલું પણ કીધું શું, પ્રભુનું પૂરણ પ્યારેરે.	ડાહ્યા. ૪
જગ સમાન પણ જે નવ રાખો, જગદીશ્વરની પરવારે;	
તો અનંત શા મુખથી આવો, પ્રભુ પાસે કરગરવારે.	ડાહ્યા. ૫

પદ ૪૫.

રાગ એજ.

રાત દિવસ ચિત્ત ચિવટ રાખશો, તોજ ભજનતો થાશેરે;	
નહિ તો ટેવ નથી એ તેથી ઘડી ઘડી ભૂલી જવાશેરે.	ટેક.
ખાવું તો પેટજ સંભારે, આંખ સુવું સંભારે રે;	
પહેરવું ઓઢવું તન સંભારે, આ સંભારવું ત્હારે રે.	રાત. ૧
સ્ત્રી માગે વસ્ત્રો ને ભૂષણ, બાળક ભાતું માગેરે;	
નહીં માગી લે કદી સ્ત્રીતાવર, કંઈ પણ ત્હારી આગેરે.	રાત. ૨
તન સંભારે નિજ સ્વારથનું, જન નિજનું સંભારે રે;	
તારું હિત સંભારનાર જીવ, કોઈ નથી સંસારે રે.	રાત. ૩
આળસ ઉંઘ અનેક વિચારો, વિધન રૂપ છે ભારે રે;	
તેને ધૈર્ય રાખીને ઝીંતીશ, પ્રભુ ભજશે ત્યારે રે.	રાત. ૪
ક્યાં વિના ફળ ન મળે માટે, હમણાં તો શ્રમ પડશે રે;	
પણ તેનાં ફળ અનંત અતે, જરૂર તુંજને જડશેરે.	રાત. ૫

પદ ૪૬.

રાગ ઉપરનો.

ભક્તિ કરે કરી નહિં જાણે, લાભ પુરો નહીં એથીરે
ઉલટાં નવાં વધે નહિં પાપો, જળવવું એ ચેતીરે. ભક્તિ ટેક.

મંદિર જવા તજે ધર ધંધા, રસ્તે કહીકને નિદેરે;

પુન્ય થવાને સાટે ઉલટાં, વધુ બંધાતાં ફંદેરે. ભક્તિ. ૧

જેનાં દર્શન માટે આવ્યાં, તેને ન જીવે ધારીરે;

નિરખે ત્યારે પણ મન ભટકે, છામી ઝટ જાય વિસારીરે. ભક્તિ. ૨

મંદિરમાં બે ધડી રહેતો પણ, કાંતો ગપ્પાં મારે રે;

કાંતો જીવે તમાશો બેઠાં, કાંતો વૃથા વિચારે રે. ભક્તિ. ૩

ભજન કરે તો મુખથી બબડે, અર્થ ભરે ન ઉતારે રે;

રાગ અને સારી આવડતું, અભિમાને ઉર ધારે રે. ભક્તિ. ૪

સેવ કરે તો જગસુખ સાર, કાંતો કીર્તિ સારરે;

ન્યાલ કીધા શ્રીવરને એવું, સમજે તે વળી ન્યાઈ રે. ભક્તિ. ૫

મદ આણી કહકને અડાવે, માન બહુ ચિત્ત ચાલ રે;

ફળ પણ અંતે તેનું અંતુ, કર્યા પ્રમાણે થાય રે. ભક્તિ, ૬

પદ ૪૭.

રાગ ઉપરનો.

ભક્તિ કરો તો તે કરી જાણો, ફળે યથારથ જોથી રે;

જે કરવું તે પુરણ કરવું દોષ રહિત હોતેથી રે. ટેક.

મંદિર જવું મુખે પ્રભુ ભજતાં, લાભ બેવડો એમારે;

પાપ થાય નહીં ને ભજાય હરી, એ ધડી જાય મજેમાં રે. ભક્તિ. ૧

પ્રેમ આણી શ્રીવરનું દર્શન, નખ શીખ નીરખી કરવું રે;

પછી ઘેર નિરાંતે સુતાં, ધ્યાન બરાબર ધરવું રે. ભક્તિ. ૨

કરવું ભજન પરાવીને મન, અર્થ રાખવા સંભારી રે;

પછી વરતપું તેજ રીતથી, ભય શ્રીવરના ધારી રે.	ભક્તિ. ૩
સૌના દાસ બનીને રહેવું, સેવા બને તે કરવી રે;	
બદલામાં પ્રભુકૃપા ભાગવી, બીજી આશ ન ધરવી રે.	ભક્તિ. ૪
બધું પ્રભુનું છે તેમાંથી, જે હરી આપ સ્વીકારે રે;	
તે માટે મદ તજીને ઉલટો, પાડ માનવો પ્યારે રે.	ભક્તિ. ૫
કાઢ્યો વેશ ભજવવો પૂરો, શરમાવું નહીં જરીએ રે;	
અનુ રતેહ ને સત્યપણાથી, શ્રીવરને વશ કરીએ રે.	ભક્તિ. ૬

પદ ૪૮.

“ શું કરવું છે સજની રે બીજાને મ્હારે ” એ રાગ.

પ્રભુનું ભજન કરી લેવું. જગતમાંહી હરીનું ભજન કરી લેવું;	
કશુંએ સ્થીર નથી રહેવું રે, જગતમાંહી હરીનું ભજન કરી લેવું. ટેક.	
સુખમાં ખૂબ સેવી લ્યો શ્રીવર, ટાણું ન મળે ફરી એવું રે. જગ. ૧	
નિલ નથી રહેવું એ સમજી, દુઃખે ધીરજ ધરી રહેવું રે	જગ. ૨
રાગ દ્વેષ કોઇનો નવ કરવો, આપણું તેનુંએ તેવું રે.	જગ. ૩
કરી મુકયાં કર્મો ભોગવવાં, એમાં ધ્યાન શું દેવું રે;	જગ. ૪
અનંત આગળ તેવું પામશો, હમણાં કરશો જેવું રે.	જગ. ૫

પદ ૪૯.

રાગ એજ.

કામ નહીં આવે કોઇરે, જગતમાં, કામ નહીં આવે કોઈ;	
શીદને રહો છો મોહી રે, જગતમાં કામ નહીં આવે કોઈ. ટેક.	
જનની કુચલીઓ કરવામાં ખાલી વય બહુ ખોઇ રે.	જગતમાં. ૧
ખરાં દુઃખો તો જાને ખમવાં, જનતો રહે છે જોઈરે.	જગતમાં. ૨
ધણાંજ પ્રિય પણ જામ તજીને, પુંઠે રહીએ રોઇ રે.	જગતમાં. ૩

કયાં આપણે એજ વેડીએ, નિમિત્ત માત્ર સ્નેહી પ્રોહીરે. જગતમાં. ૪
એ સંભારી રાખી અનુ રહે, પ્રભુપદમાં ચિત્ત પ્રોધરે.- જગતમાં. ૫

પદ ૫૦

રાગ એજ.

માગ પ્રભુથી અહેવુરે, ફરી ફરી ન પડે કહેવુરે. ટેક.
જેમ ખરચીએ તેમ ખુટે છે, એવું ધન શીઃ લેવુરે. ફરી ફરી- ૧
ધડિધડિ દુઃખદે તજે આખરે, એ તનમાં શીઃ રહેવુરે. ફરી ફરી. ૨
ફરીફરી મરવું અવતરવું, કયાં સુધી એ રહેવુરે. ફરી ફરી ૩
માગ્ય નિલને સંપૂર્ણ સુખ, નથી ત્રિલોકમાં તેવુરે. ફરી ફરી. ૪
એજ અનુ ચહાકે હું ક્યારે, પ્રભુને પ્રલક્ષ સેવુરે. ફરી ફરી. ૫

પદ ૫૧.

રાગ એજ.

ગણુ શ્રીવરને પ્યારારે, સરવથકી ગણુ શ્રીવરને પ્યારા;
એજ સદા મ્હાનારારે, સરવથકી, ગણુ શ્રીવરને પ્યારા. ટેક.
એ વલ્લભ કદીએ નહીં છોડે, છોડશે કુટુંબ દારારે. સરવ.- ૧
સાધન સહુ અલગ થાય છે, એ નથી યાતા ન્યારારે. સરવ. ૨
એ એકનેજ વશ કીધાથી. સરશે અર્થ સહુ ત્હારારે. સરવ. ૩
પાળે સંભાળે દુઃખ ટાળે, એ હરી જગદાધારારે. સરવ. ૪
એની ગરજ સદા ત્હારે છે, કેમ ભૂલે જીવ મ્હારારે. સરવ. ૫
સાચો છે સંબંધજ એનો, દાસ તું એ પતિ ત્હારારે. સરવ. ૬
અનંત એ પર બલીહારી જા, તન મનને ધન દારારે. સરવ. ૭

પદ ૫૨.

“ જોગીદ્રપણું તે શીવજી તમારું મેં જાણ્યું. ” એ રાગ.
શ્રીપતિને સ્નેહે સેવે, તેજ સાચાં માણસો છે;

ખીજાં તો પશુ પક્ષી સમાનજ જણાતાંરે.	ટેક.
અનેક ઉઘમ કરી પેટતો પશુએ ભરે;	
દહાડે કરે ચરે રાત પડે સુષ્ણ જતાંરે.	શ્રીપતિને. ૧
પતિ પત્નિ ભાવ ધરે પ્રજનને એ પેદા કરે;	
દુઃખ ટાળી સંભાળીને ખુશ થાતાંરે.	શ્રીપતિને. ૨
ઊઘમ કરીને ફરી ફરીને વસ્તુ સંધરી;	
કુટુંબને સાર માળા બાંધતાં દેખતાંરે.	શ્રીપતિને. ૩
શરીર સંતાન માટે વૃથા કાળ પુરો કરે;	
મરે અવતરે એમ રહે અથડાતાંરે.	શ્રીપતિને. ૪
એ ઘટમાળથી છુટવાની દેહી માત્ર આ છે;	
તે વૃથા ગુમાવે તે અનુ અંતે પસ્તાતાંરે.	શ્રીપતિને. ૫

૫૬ ૫૩.

રાગ ઉપરનો.

શરીર સોંપ્યું છે તને પ્રભુએ લેવાને સેવા,	
માટે મન મુકી દે તું હવે ખીજા હેવારે.	ટેક.
ચરણ આપ્યાં છે તને પ્રભુ ધામે ચાલી જવા;	
જવા હરીજન પાસે સદ્ગોષ્ઠ લેવારે.	શરીર. ૧
સેવા રૂપ સહુ કામ કરવાને કર આપ્યા;	
અંજલીથી નમવા સુપાત્રે દાન દેવારે.	
વાણી આપી રાત દીન રટવા શ્રીરામ નામ;	
ગાવા પ્રભુ ગુણને તે ખીજાંએને કહેવારે.	શરીર. ૩
નયન દીધાં છે નીરખવાને મંગલરૂપ;	
વાંચીને સુશાસ્ત્ર પ્રભુપદે સ્થિર રહેવારે.	શરીર. ૪

કાન આપ્યા જ્ઞાન ગુણગાન મૂળ સાંભળવા;

ભાવ ઉપજવી પ્રેમ સરિતામાં વહેવારે.

સરીર ૫

અનંત ઉલટા ઉપયોગોથી અટક અટ;

રીઝવ રમાના સ્વામી શ્રી દેવાધિદેવારે.

શરીર ૬

પદ. ૪૮

રાગ ઉપરનો.

જેણે પ્રભુને ન ભજ્યા તે બધા ઉધું સમજ્યા;

મુવા પછી ડાહ્યાપણ આવશે તે શા કામનું.

ટેક.

જેમ બાળપણું રમી ભમીનેજ પુરું કરે;

તેનું માન મ્હોટા થએ ન રહે બદામનું.

જેણે ૧

ખીજવારો ખાધને વિતાડે વાવણીનું ટાણું;

પછી પેટ બાળે ધાંત ઉગ્યું જેઠું ગામનું.

જેણે ૨

શેઠ પુંજ સાંપી તે ઉડાવી નાખી એશ માંહી;

અતે કેદ થાય ખાધું ઠરે એ હરામનું.

જેણે ૩

જગમાં ગણાયા ડાહ્યા લોકો માંહે વખણાયા;

થાય રધવાયા જ્યારે તેડું આવે રામનું.

જેણે ૪

આગ લાગ્યા પછી કુવો ખોદે આગ નહીં બુઝે;

હજી અનુ ચેતી લ્યો શરણ હરીનામનું.

જેણે. ૫

પદ ૫૫

રાગ ઉપરનો.

સેવી લીધા ચક્રપાણી તેણે તો કરી કમાણી;

દુખોથી છુટવા દેહી નૌકા રૂપ જાણીરે.

સેવી.

તન ધન સાધન સાંપ્યાં પ્રભુએ સેવા માટે,

એ સંભારી રાખી મમતા ન કદી આણીરે.	સેવી. ૧
જે જે સારું પામે તે પ્રભુને પ્રેમે ભેટ ધરે;	
પ્રસાદી પામે એના પ્રભાવને વખાણીરે.	સેવી, ૨
કાયાથી સુકૃત્યો કરે મનથી સુગુણો રમરે;	
ઉચ્ચરે આનંદે હરીનામ ગુણ વાણીરે,	સેવી, ૩
પોતાનું કશું ન ગણે જે મળે તે કૃપા ભણે,	
પદે પદે પાડ માને પ્રભુને પ્રમાણીરે.	સેવી. ૪
પ્રભુ રસ સ્વાદમાં જગ દુઃખો લેખવે નહીં,	
અનુ વૈકુંઠમાં જાય, અહીં મોજ, માણીરે.	સેવી ૫

પદ. ૫૬

“ કહણુ થયા મહારાજ મથુરાં જઈ ” એ રાગનું.

આજ ગયું ને કાલે જશે, એમ ઉમ્મર તો વીતેરે,
માત્ર સાંભળ્યું કામ ન આવે ભજન કરે તે ઝીતેરે. ટેક.
કેમ કમાવું એ શીખ્યા પણ, ઉદ્યમ કરો ન કરતારે;
છતી મતિએ માત્ર આજસે, તે જન ભૂખે મરતારે;
દુઃખી રહીને દુઃખ વધારે છે, તું પણ એ રીતેરે, આજ ધયુને ૧
શેઠ મોકલે પુંજ સાંપી, પરદેશની દુકાનેરે;
કરે ન કાંઈ વેપાર અને એ, ધન પોતાનું માનેરે;
ખાઈ ખૂટાડે સઘળી દોલત, જાન ન રાખી ચિત્તેરે. આજ ગયુંને ૨
તેમ નિલ તું ખાય પીયે ને, સુવે સુખે વય કહાડેરે,
મરીશ ને જવ પ્રભુ પુછશે, શું કહીશ તે દહાડેરે;
સમજ્યું ક્યારે કામ આવશે, કરતો કાંઈ નથી તે રે. આજ ગયુંને ૩
હજી હોંશથી મંડી જા તું, કરવા માંડ્ય કમાણીરે,

મુખથી મનથી ધનથી કર હરી સેવા ઉમંગ આણીરે;
 એક દિવસ પણ ખાલી જો માં, ક્યોજ નાએ નિત્યેરે. આજ ગયું. ૪
 ઘણા કાળથી મક્ત ખાય એ કરજ શીરે છે બારે રે;
 માટે કમર બાંધ પકી છે ઘણું કમાવું તારે રે,
 દરેક પળ છે લાખ લાખની મળવી નથી ફરી તે રે. આજ ગયું. ૫
 હજી સુધારી રીતી ત્હારી સેવી સદા હરીને રે;
 વળગી રહીશ રાત દીન એને ભૂલી ન જઈ ફરીનેરે;
 તો અનુપતી લેહેણું મુંકી દઈ મળશે પુરણ પ્રીતેરે. આજ ગયું. ૬

૫૬. ૫૭

રાગ ઉપરનો.

પ્રભુને તું સેવવા માંડીશ તો સ્વાય પ્રભુ પણ કરશેરે;
 ધીરે ધીરે અસખ્ય પાપો, એજ શ્રી હરી હરશેરે. ટેક.
 ઘણાં પાપથી બુદ્ધિ ત્હારી મેલી બહુ થઈ છે રે,
 તેથી તે જગની જંગળે છેક ખંચીજ ગઈ છે રે;
 સંભારી સંભારી હરી બજ એથી મેલ ઉતરશેરે. પ્રભુને તું, ૧
 રોજ રોજ તું બજ્યાં કરીશ તેમ મતી સુધરતી જશેરે;
 રોજ રોજ તું બજ્યાં કરીશ તેમ પ્રભુ પ્રિય વધુ થવાશેરે;
 ટેવ પડી જશે એ રીતે પછી તો નહીં વીસરશેરે. પ્રભુને તું ૨
 કામ ક્રોધ મદ ધીરે ધીરે ઓછાં થાશે એથીરે;
 ચિત શાન્તિ રહેશે ને થાશે બજન વધુ હોતેથીરે;
 પછી પ્રભુમાં મગ્ન લાગશે એ ત્હાર મન હરશેરે. પ્રભુને તું ૩
 જગનાં સુખડાં તુચ્છ જણાશે સરવે એ સુખ પાસેરે,
 એ વિણ બીજું ચિત નહીં ચઢાશે એ વિણ નહીં રહેવાશેરે;
 નૌતમ સ્વાદ બળ્યો રહેશે ને ઉર તેમાં થીર હરશેરે. પ્રભુને તું. ૪

ખરો સ્વાદ એ પ્રભુનો પામીશ પછી નહીં રહે ખામીરે,
 સુખ દુઃખની પરવા નહીં રહે ને જશે પાપ સહુ વામીરે;
 અનંત અંતે ખુદ જગસ્વામી તને બહાલથી વરશેરે. પ્રભુને તું. ૫

પદ. ૫૮.

રાગ ઉપરનો.

સ્વાદ સીતાવરમાં શો છે તે અનુભવ વિણ ન જણાયેરે,
 જગનાં સુખથી કાટી ગણોએ ગણતીથી ન ગણાયેરે. ટેક.
 હમણાં તો અધ દુઃખનું આસડ જાણીને હરી ભજીએરે,
 તે પણ મહેનત જેવું લાગે સ્વાદ કશો ન સમજીએરે;
 તાવ હોય ત્યાં સુધી ન સુખમાં ખરો સ્વાદ સમજાયેરે. સ્વાદ સીતાવર
 આંખ ઉઘાડી છે પણ ત્હારા ઉરમાં છે અંધારું રે;
 પાપ ધણાં કાઢ્યાં છે તેણે જ્ઞાન ઢાંક્યું છે ત્હારું રે;
 અંધ સદ્રશ તું વાત સાંભળે પણ સ્વરૂપ ન કળાએરે. સ્વાદ. ૨
 માંદું પાળે કરી તેમ તું પાળ સુનીતિ પુરીરે,
 ખાધાં જ તું પ્રભુ ભજનની માત્રા નિલ મધુરીરે;
 એથી પાપ કપાય તેમ ઉરમાં અજવાળું થાયેરે. સ્વાદ. ૩
 જ્ઞાન ઉઘડતું જશે તેમ એ સ્વાદ જણાતો જશેરે,
 હાલ પરાણે ભજન કરે પણ પછી એજ ચિત્ત મ્હારશેરે;
 વધુ ભાવથી વધુ ભજે તેમ વહેલો સ્વાદ ચખાયેરે. સ્વાદ. ૪
 અંતરમાં અજવાળું થાતાં ખરો સ્વાદ સમજીશેરે,
 ખાનપાન ને વિષય સ્વાદ સહુ તુચ્છજ એની પાસેરે;
 આપોપીજ ચખાયાં કરશે મનથી એ મન માંડરે. સ્વાદ. ૫
 આ ભક્તિ તે ઉપાય એનો એતો છે શ્રમકારીરે,

એથી ફળ રૂપે પ્રકટે જે તેની છે બહીહારીરે;

સ્વાદ ગોટીનો આંખો થઇને ફળે તદાજ પમાયરે.

સ્વાદ. ૬.

એજ સ્વાદથી મોહી મીરાંએ રાજ્યપાટ સહુ છોડ્યુરે,

સ્વાદ મળે તેને એ જે રાખે હરીમાં ચિત્ત ચ્હોડ્યુરે;

અનુ છુટે સહુ જગની પરવા એથી ન્યાલ થવાયેરે.

સ્વાદ. ૭

૫૬ પદ.

રાગ હિપરનો.

જતાં આવતાં સુતાં ઉઠતાં શ્રીરામ શ્રીરામ કહેવુરે,

પ્રભુરમરણુ વિણુ ક્ષણુ પણુ ખાલી બનતાં સુધી ન રહેવુરે.

ટક.

ધ્યાન દાન તીરથ વ્રત પુજન સદા ન કરી શકાયેરે,

જીભ અને મન વશ છે તેથી આ તો ધાર્યું થાયેરે;

અર્થ બીજા તમામનો સારે ફળ આનું પણુ એવુરે.

જતાં. ૧

વિના સ્વાર્થ વાતો કરવામાં વૃથા વખત નવ ગાજોરે,

નવરાશમાં કુતર્ક કર્યાની ટેવ સમુળી ટાજોરે;

ખરી કમાણી એ છે માટે ધ્યાન બરાબર દેવુરે.

જતાં. ૨

રસ્તે જતાં મનમાં પ્રભુને બજી શકાય સુખેથીરે,

કરે જાય ધરકામ તદા પણુ બજી શકાય સુખેથીરે;

પુરસદમાં તો તન મન વચ્ચે હરીસેવા સુખ લેવુરે.

જતાં. ૩

સમજ્યા છતાં આ કરીએ નહીં એ ભૂલ થાય છે ભારીરે,

છતાં ધને ખરચી ન સંધરી મરતાં થવું બીખારીરે;

સુખસાગર મુકીને ઉલટાં અંતે મહા દુઃખ રહેવુરે.

જતાં. ૪

ધણું પાપ કાધાં છે તેનું જોખમ છે શીર ભારેરે,

છતા ભાગમાં કેમ ન ચેતે ધણું કામ છે હારેરે;
સંભારીને અનુ કર્યા કર મનમાં સમજ્યો તેવુંરે.

જતાં. ૫

૫૬ ૬૦.

રાગ ઉપરનો.

ધડી થાય કે તપાસ કરજે મનહું કર્યા ભટકેછેરે.

જેમાં કર હરી સ્મરણ તથા એ કર્યા જઈને અટકેછેરે.

ટક.

જેમાં એ અટકે છે તે અતે પણ છે તજવાનુરે,
એના કરતાં હરીસ્મરણનું કામ નથી કંઈ ન્હાનુરે;

થશે થવાનાં ખાલી શોચે ફેર કશો ન પડેછેરે.

ધડી થાયને. ૧

જ્યાં સુકે તે તુરત સમજવું એ મુજને ભૂલાવેરે,
ખોવારાવતું જે પણ ખાલી તે પણ ફરી ન આવેરે;

ફરી ફરી વાળવું પ્રભુમાં હોઈ કામજ એ છેરે.

ધડી થાયને. ૨

હિંધી દેવ પડી ગઈ છે જે તે તજવી છે હારેરે.

માટે ધ્યાન રાખ્ય એનાપર નિશદીન વારે વારેરે.

નથી ખીન્ને શ્રમ પણ ધડી ધડી એ સંભારવું ધટેછેરે. ધડી થાયને. ૩
સમજ્યાં કે આ નહીં કરીએ તો અંત અતિ દુઃખ થાશેરે.

સમજ્યા કે આ થશે ખરાખર તો સરવે દુઃખ જશેરે;

પોતાનાં દુઃખ જવા થવા સુખ કેમ કમર ન કસેછેરે. ધડી થાયને. ૪

થોડો વખત ચિવટ રાખીને કરતું બજન પરાણેરે,

પછી દેવ જ્યાં એજ પડી કે થયાં જશે સહુ ટાણેરે;

અગાધ દુઃખ પણ આમ કરે તે અનંત સહેજ તરેછેરે. ધડી થાયને. ૫

૫૬ ૬૧.

રાગ એજ.

ગમે તેમ પણ બજે હરીને તે આખરે તરેછેરે;

લક્ષ્મિવરનો મહિમા અનુપમ સકળ શાસ્ત્ર ઉચરેછેરે. ટેક.
 સાત દિવસમાં કથા શ્રવણથી તર્પાં પરિક્ષિત જેવારે,
 કીર્તનથી શુકદેવ મુની પણ તરી ગયા છે તેવારે;
 વંદનથી અકુર તર્પાં એ પ્રમાણુ સિદ્ધ હરેછેરે. ગમે તેમ. ૧
 અનેક સંકટમાં પણ ખીળું નથી કર્યું પ્રહાદેરે,
 માત્ર સ્મરણમાં રાખ્યા શ્રીવર સુધાનિધિ મહાં સ્વાદેરે;
 દુઃખો હરી હરી અંતે તારે જે નિશાદીન સમરેછેરે. ગમે તેમ. ૨
 અર્ચનથી પૃથુરાજ તર્પાં છે જીવો કથા વંચાવીરે,
 ગોપી સઘળી તરી માત્ર પ્રીતિ સ્વરૂપ પર લાવીરે;
 સઘ તરે છે તે જે એને સાચે મને વરછે રે. ગમે તેમ. ૩
 સખાભાવથી અર્જુનનાં દુષ્પ કાપ્યાં વારે વરોરે,
 અનેક વખતે સ્થાય કરીને અંતે તાર્યાં પ્યારેરે;
 ભાવ ધરો જેવો શ્રીવરપર તેવો આપ ધરેછેરે. ગમે તેમ. ૪
 એક રીતે પણ પૂરણ સેવે તેને આપ ઉગારેરે,
 તો જે તન મન જીવન અરપે પ્રભુને પૂરણ પ્યારેરે;
 તેને અનંત તારે એમાં સંશય કોણુ કરેછેરે. ગમે તેમ. ૫

૫૬ ફર.

રાગ એજ.

છે ભગવાન ભાવના ભુખ્યા ભાવથીજ વશ થાયેરે;
 પરિપૂર્ણ પોતેછે જાતે, અન્ય કશું નવ સ્થાયેરે. ટેક.
 મેવા મુકી દુર્યોધનના ચાહી વિદુરની ભાજરે.
 દ્વારિકાપુરીના મહારાજ તથા તાંદળે રાજરે;
 પ્રીતિનીજ પરિક્ષા કરતા ભલકાથી ન ઠગાયેરે. છે ભગવાન. ૧

સવરીનાં ખાધલાં બોરાં ખાધાં પૂરણુ પ્રીતેરે,
 દહીં માખણુ આહેરનાં ખાધાં જગપતીએ પ્રિય ચિતેરે;
 ખીચડી કરમાંખાઈ તણી તો સૌથી પ્રથમ ધરાયેરે. છે ભગવાન. ૨
 જગને માયામાં બાંધ્યું તે જશોદાથી બંધાયારે,
 એક પુષ્પ પશુનું સ્વીકારવા અડવાણે પગ ધાયારે;
 જગ હતાં એ વૃજવિનતાનો ખાધો માર ગવાયેરે. છે ભગવાન. ૩
 પિતા તુલ્ય પક્ષીને માટે ક્રિયા પ્રીતથી કીધીરે,
 સૌ દેવોથી વધતી પદવી ધ્રુ બાળકને દીધીરે;
 નાર થયા નરસૈયા કેરી જેને અજ શીવ પ્યાયેરે. છે ભગવાન. ૪
 ભાવ ધરે જે સ્વારથ માટે તેના સ્વારથ સારેરે,
 ભાવ ધરે જે પ્રીતી માટે તેને પાળે પ્યારેરે;
 અનંત સુખ દે એનું સેવન અનુ એજ ચિત આહેરે. છે ભગવાન. ૫

૫૬ ફ૩.

“ અર્જુન પ્રાણુથકી મને વૈશ્રવ જ્ઞાણા ” એ રાગ.

વૈશ્રવ હરી ભજવામાં નથી વેવરો, ન્હાનાં મોટાં કેરેરે;
 કાળ કોઈની વાટ જીવે નહિ, અવધ થએ નાંખે ઘેરેરે. હરીં ૦ ટેક.
 ધરડાં થશું પછી ભજશું, એમ મૂરખ મન આણેરે;
 જન્મતાંજ ભય છે મરણાનો, આયુષ કોઈ નવ જાણેરે. હરીં ૧
 બાળપણે આછી ચિંતામાં, ભજન વધારે થાયરે;
 મોટાં થએ વધે જંજળો, વધુ જગમાં ધુંઆયરે. હરીં ૨
 તન સાધનની વધતી સગવડ, હોય જવાની માહેરે;
 ધડપણમાં પરતંત્રપણામાં, એવું નહીંજ કરાયેરે. હરીં ૩
 ધરડાને તો અતી જરૂરત, થોડો વખત રહેછેરે;

તેમાં પણ નવ ચેતે તો તે. નર્ક પડીને સડે છેરે. હરી. ૪
 વધુ થશે તો વધુ લાભ છે વૃથા ન વાંધા લાવેરે;
 પોતાનું પોતે ન બગાડો. લઈ લ્યો ઉત્તમ લ્હાવેરે, હરી. ૫
 સાર કામ કીધુંજ બહુ છે તકને ન જવા દેવીરે;
 ખુદનો સ્વાસ્થ્ય પણ નવ સાધે, એ સમજજી અનુ કેવીરે. હરી. ૬

૫૬ ૬૪.

રાગ ઉપરનોજ.

હરી બજવામાં નથી વેવરો, નાત જાતનો લેશેરે;
 જાવ પ્રમાણે બદલો સહુને શ્રીવર સરખો દેશેરે, હરી બજવામાં ટેક.
 આજણુ થઈને નહીં બજે તો, અતે નર્કમાં પડશેરે;
 શુદ્ધ સેવશે શ્રીવરને તો, શ્રીવૈકુંઠમાં ચઢશેરે. હરીં ૧
 મહા પંડિત પણ નવ સમરે તો, અતે મહા દુઃખ પામેરે;
 કશું ન સમજે પણ બજે પ્રેમે, તેનાં સહુ દુઃખ વામેરે. હરીં ૨
 લખપતી હજાર રૂપિયા ખરચે. તેમ સો પતિ એકરે;
 બંનેને સરખું ફળ આપે, રાખે પ્રભુ વિવેકરે. હરીં ૩
 પદાર્થની નહીં પણ પ્રીતિની. શ્રીવર કીંમત કરતારે;
 શું દેશે કોઈ વિશ્વપતિને. દેવાના પણ ભરતારે. હરીં ૪
 પાપ કાપવા સુખો આપવા, સેવા પ્રભુ સ્વીકારેરે;
 જાવ પ્રમાણે સિદ્ધિ એવું અનંત શાસ્ત્ર પુકારેરે; હરીં ૫

૫૬ ૬૫.

રાગ ધુનનો,

સાચા સ્વાસ્થ્યની વાત બૂલી જાઓ નહીં,
 પ્રભુ બજે દહાડો રાત બૂલી જાઓ નહીં,

ટુંકા સ્વાસ્થ્યને સાર રાખો ધણી ખંત;	
સદાના સ્વાસ્થ્ય સાર, કાં રહો નયંત	સાચાં ૧
જેની પંચાતોમાં કાઠી નાંખો છો આ કાળ,	
આખરે એ કોઈ પણ નહીં લે સંભાળ.	સાચાં ૨
શરીરમાં મોઢા પણ એ તો થશે શેલી;	
મારું મારું કરો છો તે બધું જશે મહેલી.	સાચાં ૩
આળસમાં આવરદા આપું થવું જાય;	
તોએ ચટપટી કેમ ચિત્તમાં ન થાય.	સાચાં ૪
સ્નેહમાં ફસાવી સહુ કાઠી લે છે કામ;	
તમે કેમ પોતાનુંજ વિસારો તમામ.	સાચાં ૫
ભજીને પ્રભુને તું કરી લે રૂડાં કાજ;	
અનંત ચેતવાનો વખત તો છે આજ.	સાચાં ૬

૫૬ ૬૬.

રાગ એજ.

સાચા સ્વામી સીતારામને કાં ભજતાં નથી;	
સહુ સુખો તણા ધામને કાં ભજતાં નથી.	ટેક.
જનમીને ખરેખરું તો એજ છે કામ;	
એટલાજ માટે દીધાં તન ધન ધામ.	સાચાં ૧
સાર વાત છે એ સમજ ચૂક્યાં તમામ;	
જાણી જુઝીને કાં હરો નીમકહરામ.	સાચાં ૧
ચાર ઘડીનોજ છે જગનો તો દમામ;	
પુછશે પ્રભુજ ત્યારે હારી જશે હામ.	સાચાં ૩
છુટી ચાર ઘડીની તો ખૂટી જશે આમ;	

કેમ ભૂલી જાઓ નેતાં છતાં ઠામોઠામ. સાચાં ૪
ધણો એ સમય વિતાડી દીધો ન કામ;
હજીએ સમજો અનુ વગ છે તમામ. સાચાં ૫

૫૩ ૬૭.

“ મીઠડાં ગોરસ લ્યો ગોરસ લ્યો ” એ રાગની ગરબી.

વૈશ્નવ દઢ રાખો રે દઢ રાખો, નીરાંતે રહી રસ ચાખોરે. વૈશ્નવદઢ રાખો. ટેક.
પ્રભુ છે સાગર કરણાનો, નથી કદીજ ભૂલી જવાનો. વૈશ્નવ ૧
છે સદૈવ હિત કરનારો, દોષો દીલ નવ ધરનારો. વૈશ્નવ ૨
રક્ષક છે પૂરણુ પ્રતાપી, જડચર સઘળે છે વ્યાપી. વૈશ્નવ ૩
એ સમર્થ છે સરવેથી, નવ ડરો કાઢથી તેથી. વૈશ્નવ ૪
અનુ સાને સૌ દેનારો, છે તેજ તમારો પ્યારો. વૈશ્નવ ૫

૫૬ ૬૮.

વૈશ્નવ હરી સમરો હરી સમરો, નિત ખનતી સેવા કરોરે. વૈશ્નવ ૦ ટેક.
જાણ્યું કાંઈ કામ ન આવે, જે ભજન કરે તે કાવે. વૈશ્નવ ૧
સાચુંજ સમજવું તેનું, જે ભજન કરે નિત્ય એનું. વૈશ્નવ ૨
સાચી આવડતજ એ છે, જે હરી ભજી જાણે છે. વૈશ્નવ ૩
સાચી તેનીજ કમાણી, જે સેવે શારંગપાણી. વૈશ્નવ ૪
અનુ સાચા એજ સલાગી, જેની પ્રભુથી લહે લાગી. વૈશ્નવ ૫

૫૬ ૬૯.

રાગ ઉપરનો.

ભક્તિ ખૂંચ કરોરે ખૂંચ કરો, જગનાં જનથી ન ડરોરે. ભક્તિ ૦ ડેક ૦
ડરવાનું તેને યમથી, જે પ્રભુને ભજે ન મનથી. ભક્તિ ૧

જે બજન થકી સરમાશે, તેની લાજ આખરે જશે.	ભક્તિ૦ ૨
જે હાલ ભક્તિ નહીં રહાશે, તે અંતે અતિ પસ્તાશે.	ભક્તિ૦ ૩
જગ જનની પરવા ધારે, તે કોઈ ન આવે હારે.	ભક્તિ૦ ૪
જે પાતાવું હીત ચાહો, તો અનુપતીનાં થઈ જાઓ.	ભક્તિ૦ ૫

૫૬ ૭૦.

રાગ ઉપરનો.

પ્રભુમાં મન રાખેરે મન રાખો, આજસ ઝટ કાઢી નાંખો. ટેક.	
મૃત્યુ તો ક્ષણમાં રહાશે, પછી કથુંજ નહીં કરાશે;	પ્ર૦ ૧
નથી કરવું કોઈને સાર, છે હીત એમાંજ તમારં.	પ્ર૦ ૨
નિત ખાઓ પીઓહો જેનું, કેમ બજન કરો નહીં તેનું.	પ્ર૦ ૩
છે પણ પ્રત્યેક અમૂલી, સમજીને જાઓ કાં ભલી.	પ્ર૦ ૪
જગ ચાલ્યું જાય જીવોહો, વય ખાલી કેમ ખૂંચોહો.	પ્ર૦ ૫
નિત નિયમ કરી હરી સેવા, અનુ છોડો સરવ કુટેવો.	પ્ર૦ ૬

૫૬ ૭૧.

“ કેરી સંયર જેનો કંથડો ” એ રાગ.

પ્રીતિ ન પ્રભુપર કાં ધરે, એણે આપ્યો અવતાર;	
એજ ચલવી દેછે સદા, તારો સધળો સંસાર. ટેક.	
આંધળાની અગવડ જોઈનેરે, કેમ ન કરે વિચાર;	
આંખો દીધી અણુમોલ જે, એતે કેવો ઉપકાર.	પ્રીતિ૦ ૧
બહેરાં ને બોખડાંની પીડારે, ભુલી જા માં લગાર;	
સુખીયો તને પૂરો ક્યો, એનો કેવો છે પ્યાર.	પ્રીતિ૦ ૨
લૂલાં લંગડાં મહા રોગીયાંરે, દેખે દુઃખી ઠારોઠાર;	
તુજને ઊગારે એ પીડા થકી, કેવી કરણા અપાર.	પ્રીતિ૦ ૩

બાળ હજી છે એના હાથમારે, અભિમાન નવ ધાર;

ઘેલોજ કરી દે ધડીકમાં, પછી શું કરે વિચાર ?

પ્રીતિ ૪

૫ કૃપા કરી છે ને કરે જતારે, અનુનાથ વારંવાર;

એની તો ગરજ છે સર્વદા, માટે ક્ષણે ન વીસાર.

પ્રીતિ ૫

૫૬ ૭૨.

રાગ ઉપરનો.

પ્રીતિ પ્રભુની જોઈને. સામે, તું પણ કર પ્યાર;

આપ્યું શરીર રૂપ નાવડું, એથી ઊતરી જ પાર.

ટેક.

આંખો દીધી છે અમુલ જે રે, એણે કીધા ઉપકાર;

તો તું નિરખી ધાર્યું પ્યાનમાં, એનાં અંગ અલંકાર.

પ્રીતિ ૧

કન દીધા ધણા કામનારે, સાંભળી લે સહુ સાર;

ઝોળખી લે સુણી શાસ્ત્રથી, પ્રભુ પ્રાણના આધાર.

પ્રીતિ ૨

હાથ પગ કીધાં નિરોગીયારે, તારે સ્વાધીન સુખકાર;

તો તું કરી લે એ વડે, સેવા સરવે પ્રકાર.

પ્રીતિ ૩

વશ છે જીભ તો ત્યાં લગીરે, નામ એનાં ઉચ્ચાર;

મન બુદ્ધિ છે તે વડે, ગુણો એના સંભાર.

પ્રીતિ ૪

ધન સાધન દે તે થકીરે, શાસ્ત્ર રીત અનુસાર;

વાપર હરીની સેવમાં, આણી ઊર માંહે પ્યાર.

પ્રીતિ ૫

વય શક્તિ રહે ત્યાં સુધી, સુધારી લે અવતાર;

અનુ ઊત્તમ તક આવી છે, બૂલી જ માં ક્ષણવાર.

પ્રીતિ ૬

૫૬ ૭૩.

રાગ ઉપરનો.

જેટલું પ્રભુ અર્થે કરે, તેજ સાર્યક જણાય;

ખાલી સંસારમાં વાપરે, તે અલેખે ગણાય.	ટેક
જેટલો સમય હરી ભજે, તેજ જીયું કહેવાય:	
બાકી સમય નકામો ગયો, લાલ એથી નવ થાય.	જેટ૦ ૧
ખરચે પ્રભુની સેવમાં, ખર્ચ ધન તે લેખાય;	
વાળ્યું જાણે ધાન ક્ષેત્રમાં, એ અસંખ્યગણું થાય.	જેટ૦ ૨
ધુમધામો કરી વહી ગઈ, નહીં ચિન્હ દેખાય	
પ્રીતિ પ્રભુની મેળવે, ફળે તે તો સદાય.	જેટ૦ ૬
જગની મોજો દીન ચારનીરે, અંત સમયે પસ્તાય;	
ભક્તિ ગમે તે રીતે કરે, કરી અલેખે ન જાય.	જેટ૦ ૪
અનુ ઉતાવળાં થાઓ માં રે, છો ન જગસુખો ચખાય;	
ખરચો બધું પ્રભુ કાર્યમાં, એથી ભાવટ સદુ જાય.	જેટ૦ ૫

૫૬ ૭૪.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જગતપતિથી થાય પ્રીતડી, પછી શાની રહે આછ;	
સુખમાં રહે જીવ સર્વદા, ક્ષણે થાય નહીં શોચ.	ટેક.
સુખ દુઃખ જેના હાથમાં, જગત માત્રનું તમામ;	
તેની કૃપા થાય તો પછી, ક્યું સરે નહીં કામ	જગત૦ ૧
એજ દે છે દેવ ભુવનેરે, ધન વૈભવ ને ધામ;	
પરિપૂરણ થઈ જાય તે, જેને ચાહે પૂર્ણકામ.	જગત૦ ૨
અસુર સુર જેથી ડરેરે, ગણે જેને નિજરાય;	
તે શ્રીવરના ખાસને, કોણ દુભે જરાય.	જગત૦ ૨
ફેરફારો જગતના બધારે, થાય જેમ એ ચહાય;	
તેજ લગામ ગ્રહે હાથમાં, તેનું હીથું કેમ થાય.	જગત૦ ૪

જેનાં સુખોના પારતોરે, અતિથીએ ન પમાય;
તે નિજ સુખો આપે પછી, લ્હાંણુ કથી ન લેવાય. જગત. ૫
આશાઓ અન્ય પડી મુકય તું મુકય બીજા ઉપાય;
વર અનુવરને જ્ઞાણથી, અર્થ સરવે સધાય. જગત. ૬

પૃ. ૭૫

“ અખમેરી રાધને ” એ રાગ.

શ્રી વરને તે કોણુ નહીં રહાયે, એથી સરવે અર્થ સધાયે. ટેક
નામમાંજ એવા ગુણુ છે કે, જે તે નિત ઉચરાય;
તો સરવે પાપોને બાળે, જેથી દુઃખ સહુ જાય. એથી સરવે. ૧
એણું સુંદર સ્વરૂપ છે કે નીરખે નયન ન ધરાય;
અલંકાર આયુધ પણ તેવાં, જેમાં મન લોભાય. એથી સરવે. ૨
સ્વભાવ પણ એવો ઉત્તમ કે, કોપ ન કરે જરાય;
શત્રુનું પણ સાદું કરવા, સદા હૃદયમાં રહાય. એથી સરવે. ૩
ધામ વળી એણું અદ્ભુત કે, સ્વર્ગ જહાં શરમાય;
ભય દુઃખનો તો ભાસજ નહીં ત્યાં, સદૈવ ઉત્સવ થાય, એથી સરવે. ૪
શ્રીપાર્ષદ આદી એનાં જન, સહુ એવાંજ જણાય;
થયો અનુ તું પણ એનો એ, ભાગ્ય ખુલ્યાં કહેવાય. એથી સરવે. ૫

પૃ. ૭૬.

રાગ ઉપરનો.

એવા પ્રભુને તે કેમ ભૂલાય, એ વિના ચહે પણ રહાય. ટેક.
હરેક રસ્તે પણ એ નિત્યે, પોપણુ કર્યાજ જાય;
જે જે મળે જગતમાં તેના, દાતા એજ જણાય. એ વિના. ૧.
સંકટ સમયે સંભાર્યા કે, સઘ કરેછે રહાય;

અધારે મનમાં વિનવીએ, તોપણ સમજી જાય.	એ વિના. ૨
દોષ ધણા કરીએ તોપણ એ, દોષ ન કરે જરાય;	
નમ્ર બનીને કરગરીએ કે, તુસ્તજ પ્રસન્ન થાય.	એ વિના. ૩
બીજનું હિત કયેાં જવું એ, દેવજ જેની જણાય;	
દુઃખી દીઠાં કે દયા ધયાં વિણ, જેથી નવ રહેવાય.	એ વિના. ૪
જે આહે તે કરી શકે ફરી કોથી ન દેરવાય;	
જેનું ચરણ શરણ પકડયાથી. ભવની ભાવટ જાય.	એ વિના. ૫
દેવી દેવ મનુષ્ય કે યમથી પછી કશું ન કરાય;	
જેના આશ્રયમાં જઈએ કે, નિર્ભય પટા પમાય.	એ વિના. ૬
દેવો ફરી મનુષ્ય સમજી સહુ, જેને શરણે જાય,	
અનંત એનો થવો ત્યારથી, અનેક મગ્ન ચખાય.	એ વિના. ૭

૫૬. ૭૭

રાગ એજ.

પેદા કાઢાંછે શ્રી હરીએ, કેમ બીજા કાજ કાંઈ કરીએ.	ટેક.
દેહ બનાવીને એ આપે, ત્યારે તો અવતરીએ;	
તે પામી ચુક્યાં કે તુસ્તજ, શું એનેજ વિસરીએ.	પેદા. ૧
એની આપેલી વસ્તુથી, તનતું પોપણ કરીએ;	
તે પાલન કર્તાને ન ધરી, લુણહરામ શું ઠરીએ.	પેદા. ૨
એની વસ્તુ એને મુકી, કેમ બીજે વાપરીએ;	
માલીકની આજ્ઞાને લોપી, શું અવળું આચરીએ.	પેદા. ૩
એ જગના રાજાને મુકી. કેમ બીજે કર ભરીએ;	
જેને જવાબ દેવો પડશે, શું તેથીજ ન ડરીએ.	પેદા. ૪
એણે દીધું એને માટે, અનુ તેમજ વાપરીએ;	

એકે બંધન ન બને તેથી સહેજે ભવજળ તરીએ.

પેદા. ૫

પદ ૭૮.

રાગ એજ.

શ્રીવર જેમ રાખે તેમ રહીએ, ખીણું શીદ ચિતમાં ચહીએ. શ્રીવર. ટેક
એ સાચો સ્વામી છે સહુનો, એની વસ્તુ દઈએ;

મૂળથીજ પરતંત્ર છીએ તે, સ્વતંત્ર ક્યાંથી થઈએ. શ્રીવર. ૧

સ્વતંત્ર તેમ છતાં બનીએ પણ, એથી લાભ ન લઈએ;

મરજી મુજબ વસ્તવાથી તો, આ સહુ સંકટ સહીએ. શ્રીવર. ૨

જે બોળથી દુઃખ સહુ આવ્યું, તે બોળે શીદ વહીએ;

જેતું છે તેનાંજ ચરણમાં, સધળું સાંપી દઈએ. શ્રીવર. ૩

એની સેવામાંજ મર્યા રહી, ખીણું કરું ન કહીએ;

એ કરશે તે એયજ કરશે, એમાં વહેમ ન લઈએ. શ્રીવર. ૪

જેમ કરે તેમ કરવા દઈને, દેઠ એના પદ ચહીએ;

તો અંતુ અંતે આપોપી, એના પદમાં જઈએ. શ્રીવર. ૫

પદ ૭૯.

રાગ કાલીગડો.

શરીરને તું નથી અલ્યા જીવ, ભૂલીશ માં એ ધડીએ;

તું તો તેનો પ્રતિ અલ્યા જીવ, ભૂલીશ માં એ ધડીએ. ટેક.

નખથી શીખા સુધી શરીરમાં, વિચાર જીવ ક્યો છે;

અવયવ ઇન્દ્રી જૂદાં જૂદાં, તું તો માંહી રહ્યો છે. રે જીવ. ૧

હાથ નથી તું ચરણ નથી તું, ધડ માથું પણ નવ તું,

આંખ કાન કે જીભ નથી તું. એ ચોખું અનુભવ તું. રે જીવ. ૨

તમામ તન અહીં પડ્યું હોય નં, કહેશે જીવ ગયો છે;
 મુડદું જેઠ સરવને નિશ્ચય, અનુભવ સિદ્ધ થયો છે. રે જીવ. ૩
 એ દીવો મન ક્ષાનસમાં છે, બધે પ્રભાથી વ્યાપે;
 વિવિધ શરીરરૂપી ધરમાં ફરી, ફરી ફરીને સ્થાપે. રે જીવ. ૪
 ધણાં મળ્યાંને મળશે એવું, આપણુ છે તન તહાં;
 અનુ નથી જીવ શરીર માટે, શરીર છે જીવ સાર. રે જીવ. ૫

૫૬ ૮૦.

રાગ કાલીંગડે.

તન તો છે તુંજ સાર જીવડા, કેમ અવળું સમજે છે;
 કરે નહિં હિત તારું જીવડા, કેમ અવળું સમજે છે. ટેક.
 તું સ્વામી તે ઉલટો તનનો, ચાકર થઇ ફરે છે.
 તું તારું હિત બધું વિસારી, અનુ ક્યાં કરે છે. જીવડાં ૧
 પાળે સંભાળેને નિશદિન, વિધ વિધ લાડ લડાવે;
 વય શક્તિ બુદ્ધિ આદિ સહુ, તું એમાંજ ગુમાવે. જીવડાં ૨
 મથી મરે એ માટે તું તવ એ શો બદલો દે છે;
 એકે વાતે તૃપ્તી ન કરી, વધુ વધુ માગે છે. જીવડાં ૩
 આગ રૂપ એ આપ બણેને, જે દે તે ઘી બણે;
 જેમ દે તેમ વધુ માગી કનડે, તહારી દયા ન આણે. જીવડાં ૪
 એમ ઉમર ભર કરે નોકરી, જેની સાચે ભાવે;
 તે પાછું અંત તો દગો દે સંગે નહીંજ આવે. જીવડાં ૫
 નથી એટલેથી હદ રહેતી, મુવા પછી પણ પાછાં;
 એને માટે અધ કીધાં તે, ભોગવવાનાં સાચાં. જીવડાં ૬
 સુખી થવાને સાધન પામ્યાં, દુખડાં તેજ વધારે;

અનંત એ તારીજ બૂલને, તુજ ન કેમ વિચારે.

જીવડાં ૭

પદ ૮૧.

રાગ ઉપરનો.

શરીર પામ્યો સારં જીવડા, ઝટપટ હીત સાધી લે;

થશે અચાનક ન્યાસં જીવડા, ઝટપટ હીત સાધી લે.

ટેક.

પોશણુ રક્ષણુ નિલ માગશે. તે તો પડશે દેવું;

તે સ્નાટે તારે પણ એથી, કામ બરાબર લેવું.

જીવડાં ૧

શરીર માટે કર તેટલુંજ, જેથી શરીર ચાલે;

મૂરખના ધરમાંજ નોકરો, ધણીથી વધુ મહાલે.

જીવડાં ૨

શરીર કરતાં આત્માનું હિત, વધુજ નિલે કરતું;

શરીર સુખતો જગ માટે પણ, પરભવને ન વિસરતું.

જીવડા. ૩

શરીરતો ખુદના સુખ સાર, તુજને ખેંચી જશે;

એને વશ નહીં થાય દંડ રહી, તો તુજ અર્થ સધાશે.

જીવડા. ૪

અધ બંધન આત્માનાં કાપે, અંત નિલ સુખ દે છે;

એવું હરીભજન જીવતું હિત, તે કરવા અનુ કહે છે.

જીવડા. ૫

પદ ૮૨.

રાગ ઉપરનો.

સેવા લેવા સાર જીવડા, હરીએ તન દીધું છે;

થવા ખરં હિત તારં જીવડા, હરીએ તન દીધું છે. ટેક.

જે જન એ પોતાનું માની, જગનાં કાર્ય કરે છે;

તે સધળાં બંધનકારક થઈ, દુઃખ દેનાર ઠરે છે.

જીવડા. ૧

એજ કર્મ પ્રભુ સેવા રૂપે, જે જન ફરી કરે છે,

તે સધળાં અપ બંધન તોડી, પ્રભુનાં પ્રિય ઠરે છે.

જીવડા. ૨

મૂર્તિને ધરમાં પધરાવી, ધરને મંદીર ધારો;	
કરવાં જગનાં સરવે કારજ, સેવા ગણી સ્વીકારો.	જીવડા. ૩
જે આવે તે પ્રભુને ધરવું, પ્રસાદ કરી વાપરવું;	
વધુ ધટ્ટની મમતા ન કરી, મરજીને અનુસરવું.	જીવડા. ૪
હરિ સેવા વિશુ બીજી ધંધા, કશી ન મનમાં કરવી;	
બૂલ ચુક નવ કરાય માટે, ખૂબ કાળજી ધરવી.	જીવડા. ૫
જે માટે કરવું તે હેતુ, પુરણ કરવો પ્રીતે;	
અનંત એથી શ્રીવર મળશે, રાખ ખાતરી ચિત્તે.	જીવડા. ૬

૫૬ ૮૩.

રાગ ઉપરનો.

કરવું સહુ એતું એ જીવડા, પણ નવ ગણવું મ્હારું	
છે સધળું જેતું એ જીવડા, ગણવું તેને સારું.	ટેક.
મ્હાઇ ઘાઇ તન ચોખું કરવું, સેવા લાયક થાવા;	
રસોઇ કરવી તે પણ પ્રીતે, પ્રભુને થાળ ધરાવા.	જીવડા. ૧
સર સામાન કરવો તે સધળો, પ્રભુની વરતુ ધારી;	
શ્રીવરતું મંદીર માનીને, રાખો ધામ સુધારી.	જીવડા. ૨
પ્રભુએ સોંપ્યું કુટુંબ માટે, સહુવું રક્ષણ કરવું;	
એ સહુ વરતે ગમે તેમ પણ, તારે પ્રભુથી ડરવું.	જીવડા. ૩
એ સહુ સેવા કરવા માટે, ઊઘમ કરી કમાવું;	
પણ પ્રભુએ જે પાપ હરાવ્યું, તે રસ્તે નવ જાવું.	જીવડા. ૪
એમ પ્રભુ સેવાજ નીમીતે, જે જગ કાર્ય કરે છે;	
તે અનુ શ્રીવરનાં નિત સેવક, ભવજળ સુએ તરે છે.	જીવડા. ૫

૫૬ ૮૪.

“બન ગયો બેદ” એ રાગનું. ટેક.

હરીના ભજનની ખરી છે, બલીહારી. ટેક.
 ધન કે સામન કશું ન જોઈએ, નવ જોઈએ તૈયારી;
 મનમાં ધાર્યું એજ વખત એ, કરી શકાય સુખથકી જરૂરી. હૃ ૧
 પોથી પાનાંનો ખપ ન પડે, ન જોઈએ જ્ઞાન ભારી;
 વાળું રાગતણો પણ ખપ નહીં, સહેજે નામ શકાય ઉચારી. હૃ ૨
 હાથ અને પગ કરે જાય છે, વિવિધ કામ સંસારી;
 એ પણ ચાલે આપણ ચાલે, મનને મુખ જેની ખપ ધારી. હૃ ૩
 વખત જગ્યાનો કશો ન વાંધો, મદદ ન જોઈએ ન્યારી;
 મદદ માત્ર જીભની જોઈએ. તે ત્હારે વશ છેજ ખિચારી. હૃ ૪
 ઉપાય આવો હાથ છતાં શીદ, દુઃખી રહેા નરનારી;
 દહાવો લ્યો અનુ હરી કરણાનો, નિશદિન ભજે મુખે ગિરિધારી. હૃ ૫

૫૬ ૮૫.

રાગ ઉપરનો.

હરીની સેવાની ખુખી છે ધણી ભારી. ટેક.
 સાચે ભાવે સેવા કરવા, જે ચાહે નર નારી;
 તેની મન વાંછીત મુર્તિમાં, પ્રગટ થાય પ્રભુ ત્રિલોક ધારી. હૃ ૧
 જળ ફળ ફલ ધરે જેજે જન, પૂરણ પ્રીતિ ધારી;
 તે આપે છે તમામ પાણું, કૃપા તણી નજરેજ સ્વીકારી. હૃ ૨
 ઉલટો પ્રભાવ વધુ વધારે, કરી પ્રસાદી પ્યારી;
 અને અનેક દુઃખોનું આપુધ, ધન્ય ધન્ય અનહદ ઉપકારી. હૃ ૩
 આપું વધતું કશું પડે નહીં, દે તેવુંજ સ્વીકારી;

કરે જેટલું કમે તેટલું, સરલ રીત સહુ કાળે ધારીરે ૬૦ ૪
 જીવ ચૂન તો દીનજ ન ધરે, ગુણ રાખે સંભારી;
 એક લાઠ અ પે અનેકને, કાપે અથ દુઃખ વિપત્તિ વિહારીરે. ૬૦ ૫
 ઉપાય એવો શ્રેષ્ઠ છતાં, શીદ કરતાં નથી નરનારીરે;
 અમુલ્ય તક એજે ન ગુમાવો, સફળ કરો અનુ દેહ તમારીરે. ૬૦ ૬

પદ ૮૬.

“ હું શું જાણું જે બહાને મુજમાં શું દીકુરે ” એ રાગ.

હરી રમ લગ્યો મને સરવથી મીઠારે;
 એના સમ સ્વાદ બીજો ક્યાંહી નથી દીઠારે. ૬રી૦ ૧
 મનના વિચાર ધા તાંજ બની આવેરે;
 ગમે તેવા કંઈ માંહે શાંતિ એ અપાવેરે. ૬રી૦ ૧
 જેમ જગમુખ થેડું તેમ સ્વાદુ લાગેરે;
 એ થકી આનંદ દીવ્ય અંતરમાં જાગેરે. ૬રી૦ ૨
 ભોગવાંએ જેન વધુ તેમ લાગે બહાલેરે;
 મુખથી મુકાય નહીં હરીરસ પ્યાલેરે. ૬રી૦ ૩
 અંતરનો અનુભવ અનુભવી જાણેરે;
 થાય તરબોળ રોમ રોમ તેજ ટાણેરે. ૬રી૦ ૪
 સુખે સારે પણ દુઃખમાં તો સ્વાદ ન્યારેરે;
 જીવન અનુનું અહા ! પ્રાણ થકી પ્યારેરે. ૬રી૦ ૫

પદ ૮૭.

રાગ ઉપરનો.

જગતનાં જન કહે લાગ્યું એને ઘેલુરે;
 બહાણ વેંકટેશને કદીએ નહીં મેલુરે. જગતનાં ૧૦ ૧૦ ૧૦

એનાં પદ કેરાં લાંબાં લાંબાં ટીલાં તાણુરે;	
હાંસી જે કરે તેને હું અભાગીયાં જાણુરે.	જગત ૧
તાળેટા પાડીને એનું પ્રેમે ગાઉં ગાણુરે;	
લોકો શું જાણે હું ઉરે કેવું સુખ માણુરે.	જગત ૨
એનાં લોક મેલાં ઘેલાં એજ સંગી સાચારે;	
એને સમરે તો મુખો, ખીજાં વાંકાં ડાચારે.	જગત ૩
એનાં ધામ ઉત્સવમાં જઈ મોજ માણુરે;	
સ્વર્ગ સુખને હું એની પાસે તુચ્છ જાણુરે.	જગત ૪
દહાડે દહાડે ઘેલુ એ અનુતું વધે જશરે;	
ઘેલું છે કે ડાહ્યું એ તો આખરે જણાશે.	જગત ૫

પદ. ૮૮

રાગ ધનાશ્રી “ નિરધન કો ધનરામ ” એ રાગ.

અનહદ અતુલ વડાઈ, પ્રભુની અનહદ અતુલ વડાઈ;	
પળે પળે સમજાઈ, પ્રભુની અનહદ અતુલ વડાઈ.	૨૬
તન ધન જન સાધન સૌ સોંપ્યાં, પહેલે હતું ન કાંઈ.	પ્રભુની ૧
નિશ્ચિન પાળે ને સંભાળે, એજ મને જગમાંહી.	પ્રભુની ૨
વિપત્તિ વેળા સંભાર્યાં કે, સઘ બાંહેડી સાહી.	પ્રભુની ૩
ગુણુ ધારે અવગુણો વિસારે, એવી મન મોટાઈ	પ્રભુની ૪
કોપ ન કરે કૃપાજ કરે એ, સઘ અનુ દિત ચાહી.	પ્રભુની ૫

પદ. ૮૯.

રાગ ઉપરનો.

કોઈ નથી દાતાર હરી સમ, કોઈ નથી દાતાર;	
દેવ ઝાંખી નરનાર હરીસમ, કોઈ નથી દાતાર.	૨૬.

શરણુ છઉં કહેતામાં કીધા, લંકાનો સરદાર.	પ્રભુ સમ૦ ૧
મુઠી તાંદુલ ખાતાં વેતજ, પુરી કરી તૈયાર.	પ્રભુ સમ૦ ૨
અદ્ય તપે અવિચળ પદ આપ્યું, ધ્રુવને નભ મોઝાર.	પ્રભુ સમ૦ ૩
નાનાં મોટાં અવધવાશીનો, કીધો બેડો પાર.	પ્રભુ સમ૦ ૪
માગે જાતે પણ વેચાતો, અનંતનો સરકાર.	પ્રભુ સમ૦ ૫

પદ. ૯૦

રાગ ઉપરનો.

કોઇ ન કરણવાન, હરીસમ કોઇ ન કરણવાન;	
એને એજ સમાન, હરીસમ કોઇ ન કરણવાન.	ટેક.
ગાળ ખાઇ શીથુપાળ તણી સો, દીધું અવિચળ સ્થાન.	હરીસમ૦ ૧
વાયસ સમ વઠેલાને પણ, દીધું અભય પ્રદાન.	હરીસમ૦ ૨
પશુ કાજે પણ જાતે ધાયા, અડવાણા ભગવાન.	હરીસમ૦ ૩
અસુર અરીને પણ આધાર્યા એવા દયાનિધાન.	હરીસમ૦ ૪
વિષ્ણુ સ્વારથ અનુપતિ સરવતું, કરે જાય કલ્યાણ.	હરીસમ૦ ૫

પદ. ૯૧

રાગ એજ.

સૌને છે આધાર, પ્રભુનો સૌને છે આધાર;	
એ સૌનો સરકાર, પ્રભુનો સૌને છે આધાર.	ટેક.
જડચર સઘળામાં વ્યાપીને, એજ શ્રજે સંસાર.	પ્રભુનો૦ ૧
દેવ રૂપી જન સૌને સઘળું, એજ સદા દેતાર.	પ્રભુનો૦ ૨
જીવ માત્ર એને આધારે, ચલવે નિજ વ્યવહાર.	પ્રભુનો૦ ૩
અજ શીવને પણ વિપત્તિ વેળા, એજ કરે છે બહાર.	પ્રભુનો૦ ૪
અનંત અંતે એજ ઉતારે, ભવસાગરથી પાર.	પ્રભુનો૦ ૫

૫૬ ૯૨.

રાગ એજ.

ધર હરીના વિશ્વાસ, જીવડા ધર હરીના વિશ્વાસ.

સુખદા છે શ્રી નિવાસ, જીવડા ધર હરીના વિશ્વાસ.

ટેક.

એ છે સાનો સ્વામી પુંઠે, કોનો રાખે ત્રાસ.

જીવડાં ૧

નહીં બગડવા દે એ તારં, સદા વસે છે પાસ.

જીવડાં ૨

કઠણુ કર્મમાં પણ એ કરશે, યથા ગિચિત નરમાશ.

જીવડાં ૩

નહી દુખ દે છે અતિ દયાળુ, કરણું શાસ્ત્ર પ્રકાશ.

જીવડાં ૪

અનુ જે રહીશ દ્રઢ વગગી તો, પૂર્ણ થશે સદુ આશ. જીવડાં ૫

૫૬ ૯૩.

રાગ કારી. “ કરણા નજર કરેરે ” એ રીતે.

પ્રભુજી સમ કરણાળુ કોઇ નથીરે.

ટેક.

આપોપી કરણા ધરી, શ્રદ્ધી જીવો સાર કરી; આપ્યાં સાધનાએ અતીરે. પ્ર. ૧

સુક્તિ માટે વેદો દીધા, સ્મૃતિથી ખુલાસા કીધા; દ્રષ્ટાંત પૂરાણો પ્રતીરે. પ્ર. ૨

વિધ વિધ વપુ ધરી, લીધી શુધ ધરી ફરી, કાધી હીતકારી કૃતીરે. પ્ર. ૩

અધ હારી કીધાં ધામ, તીર્થ ક્ષેત્ર મંત્રનામ; જેથી સદગતી થતીરે. પ્ર. ૪

અનુ સ્થાપી સંપ્રદાય, સીડી કરી જગત માંહ; જાવા શ્રીવૈકુંઠ પ્રતીરે. પ્ર. ૫

૫૬ ૯૪

રાગ ઉપરનો.

પ્રભુજી સમ ઉપકારી નવ કોઈરે,

ખાવા પીવા એજ આપે, આંધી વ્યાધી એજ કાપે;

ટેક.

વિપત્તિમાં આંસુ લોહીરે.

પ્રભુજી ૧

સુમારગે એજ વાળે, ફૂડી ટેલો એજ ટાળે;

એજ નાંખે પાપો ઘાઘીર.	પ્રભુજી ૦ ૨
હિત કરે વિના માગે, માગ્યું મુકે મુખ આગે;	
કરી આપે સહુ સોઘરે.	પ્રભુજી ૦ ૩
ક્ષણ પણ ન વિસારે, કોપ નહીં ઉરે ધારે;	
દોષો દુરમતી જોધરે.	પ્રભુજી ૦ ૪
એવા સાચા સુખકારી, સાચા અધ દુખ હારી;	
જાણી અનુ રહ્યો મોહીરે.	પ્રભુજી ૦ ૫

૫૬ ૯૫.

“ ગીરધારીરે ” એ ગરખીના રાગ.

ઝટ જગોરે, જીવો જાય વય વીતી; સેવો હરીને ધરી પ્રીતિ. ટેક.
 સહુ જગનાં રાગ રાણીરે, પ્રકટ્યાં છે કરુણા આણીરે;
 લ્યો સેવાનાં સુખ માણીરે, એ કરવારે આ ઊત્તમ તક દીધી. સેવો. ૧
 નખ શીખ નિરખી લ્યો પ્યારેરે, ડીરમાં એ મુસ્ત ઊતારેરે;
 પછી પ્યાંન સુખેથી ધારેરે, એ સારે દેહ તમારી કીધી. સેવો. ૨
 ફળ ફૂલ થકી પુશ થાશેરે, નહીં કશું અલેખે જાશેરે;
 મ્હાશો તેમજ એ મ્હાશેરે, એનીતેરે સરવ વાત છે સીધી. સેવો. ૩
 એથીજ જગત જીવેછે રે, સુધ રાત દિવસ એ લેછેરે;
 સધળું એ તમને દેછેરે, હિત કરતારે સદેવ એકજ રીતી. સેવો. ૪
 એનીજ ગરજ છે નિત્યેરે, એ સમજી રાખો ચીત્તેરે;
 વળગ્યાં રહો પૂરણ પ્રીતેરે, તો સુખમારે અનુ જશે જગ ઝીતી. સેવો, ૫

૫૬ ૯૬.

રાગ ઉપરનો,

શ્રીવૈશ્ણવરે, પ્રેમે પ્રભુ ગુણ ગાઓ, ખીજું સહુ લુલી જાઓ. ટેક.

આખો દિન વૃથા ગુમાવ્યોરે, આ ઉત્તમ અવસર આપોરે;
 સહુ લ્યો લાખેણો લ્હાવોરે, શ્રીવરનેરે નિરખીને હરખાઓ. ખીજું ૧
 સાચું સુખ તે આ જણોરે, આ મોજ મગ્ન થઈ માણોરે;
 પ્રભુપર બહુ પ્રીતિ આણોરે, પ્રભુમીનેરે શરણ ચરણમાં થાઓ. ખીજું. ૨
 જે પ્રીત પ્રભુથી થાશેરે, તો દુઃખ સહુ નાશી જશેરે;
 ચિતમાં ઉમંગ નહીં માશેરે, તે માટેરે આ શુભ રસ્તે ધાઓ. ખીજું ૩
 પ્રભુ પ્રીતિથી વશ થાતારે, પરચા બહુ જગે જણાતારે;
 પછી તમે કેમ નથી રહાતારે, જગ વમળેરે નાહક શીદ અથડાઓ. ખી. ૪
 નથી વાર પ્રભુને જરીએરે, સાચે ભાવજ સમરીએરે;
 તો આપણે પણ વશ કરીએરે, પ્રભુ મળશેરે આ ઉપાય દઢ સાહો. ખી. ૫
 સાચું જીવન અનુ સ્વામીરે, રાખો ઊર પ્રીતિ જામીરે;
 ફરી ફરી નમો શિર નામીરે, પ્રિય પ્રભુપરે વાર વાર બલી જાઓ. ખી. ૬

૫૬ ૯૭.

“ નિયંતા નાથરે, ” એ રાગ.

બૂલી ભગવાનને, શીદ હાથે કરી દુઃખી થાઓ. ટેક.
 ગયાં ખીજાં જેમ તમને મુંકી, તમે ખીજાં માટે નહીં ખોટી થાઓ. બૂલી. ૧
 દુઃખનું ઓસડ હરી રમરણ છે, કો નહીં તે ને પછી ધભરાઓ. બૂલી. ૨
 ભય ભારે તેમ ભજવું વધારે, જેવો રોગ તેવું ઓસડ ઝટ ખાઓ. બૂ. ૩
 જગની પ્રીતિ અંત દુઃખદા છે. સાચે ભાવે શ્રીવરને ચિત ચાહો. બૂ. ૪
 અનુપતિશરણે વળગી રહોતો, ગોથાંભવજળમાં પછી નહીં ખાઓ. ભુ. ૫

૫૬ ૯૮

રાગ ઉપરનો.

ભજ્યાં ભજ્યો ભાવથી, અંતે મળશે જરૂર જગનાથ ટેક.
 વાવતાંજ આંખો એ ન ફળે, કાળે ફળ મળશે નક્કી છે એ વાત. ભ. ૧
 કરી મુકેલાં દુઃખો ખમી લ્યો, પછી ન રહે કશીએ પંચાત. ભ. ૨
 નવાં પાપ ન બને ભળવજો, કહો પ્રભુને તે સદા રહે સાથ. ભ. ૩
 જેમ દુઃખો આવે વિષ્ણુ તેડ્યાં, થાશે તેમ અચળ સુખો બહી બાત. ભ. ૪
 અનુપતી વળગ્યાં રહેશે તો, તરાવશે ભજવળ આલીને હાથ ભ. ૫

૫૬ ૯૯.

“ મને મુકીને ગયો મારો છેલ્લેરે. ”

તમે ભાવે બજો ભગવાનનેરે, એ છે સાચો સરવ માંહે સાર. નરનાર.
 ભાવે બજો ભગવાનેરે. ટેક.

વગ જગમાં એથી સધળે થશેરે, એથી સુધરી જશે સંસાર. નરનાર ૧
 મન નીતિનો મારગ જાલશેરે, એથી ઉત્તમ થશે આચાર. નરનાર ૨
 બની રહેશે ધીરજ દુઃખ રોગમાંરે, ખરે સમયે કરશે હરી બહાર નરનાર. ૩
 પ્રભુ બહાલા બહાલા વધુ લાગશેરે, ઉઠતો જશે અસારમાંથી પ્યાર. ન. ૪
 અનુ અંતે અનંત સુખ પામશેરે, થશે સેહેજે સદ્ગળ અવતાર. નર. ૫

૫૬. ૧૦૦

રાગ ઉપરનો.

તમે ભજન કરો ખરા ભાવથીરે, ત્યારે વિસારી દો ખીમ્મ વિચાર. નરનાર;
 ભજન કરો ખરા ભાવથીરે.
 મુખે ઉચરો મંગળ નામ ઇશનાંરે; એ છે સરવે શાસ્ત્રો તણો સાર. નર ૧.

મન રાખો પરોવી પ્રભુપાદમારે; ખરો એનોજ છે બધે આધાર. નર. ૨
 નેહું નીરખીને નખ શીખ નાથનેરે; નમો શીશ નમાવી વારંવાર. નર. ૩
 ગુણો એના સંભારી ઉરે સામટારે; કરો રમરણુ એના ઉપકાર. નર. ૪
 અનુ બહાલાને વરી ધણુ બહાલથારે; તન મન ધનથી જાઓ બલીહાર. નર. ૫

૫૬ ૧૦૧.

રાગ ઉપરનો.

સદા સાચું અમારું ધન શ્રીપતિરે;
 નથી પરવા બીજાની લગાર, નરનાર. સાચું અમારું. ધનશ્રી૦ ટેક.
 વિનાશ્રમ એ મળે છે મન લાવતુંરે; સાસા લાવનીજ માત્ર દરકાર. નર. ૧
 સહુ અર્થો સદા એ થકી સરેરે; ભરેલો છે આગૂટ એ બાંડાર. નર. ૨
 અન્ય સ્વાદો એની પાસે અલ્પ છેરે; સહુ સાર તણો ઉત્તમ છે સાર. નર. ૩
 કામ આવે અહીં એ બધી વાતમારે; એથી સહેજે જવાય ભવપાર. નર. ૪
 અનુ અંતે એનાં સુખો અનંત છેરે; કરે એવું શ્રુતિ મુનિ ઉચ્ચાર. રત. ૫

૫૬ ૧૦૨.

“મારું ગોકુળ જોવાનેઆવરે.” એ રાગ.

મન રાખે જગતની માંહરે, તેને સુખ નથી મળતું;
 જગનેજ અહરનીશ ચાહરે, તેને દુઃખ નથી ટળતું. ટેક.
 જેટલાં જન સાથે થતોરે, જગમાં રનેહ સંબંધ;
 તેટલી ચિંતાઓ વધે, થઈ પડે પછી પાકા બંધરે. તેને સુખ. ૧
 જૂદા જૂદા સ્વભાવનાં એ, વરતે છે વિવિધ પ્રકાર;
 એમાં ગુંથાય તેને પછી, કળ ક્યાંથી મળે પળવારે. તેને સુખ. ૨

સ્થિતિ વળી એ સરવનીરે, ફરી જતી ભાત ભાત;
 બની રહે જાત જાતની, તેથી દરેકની પંચાતરે. તેને સુખ. ૩
 સ્થિર ન રહે જગમાં કશુરે, ધડી ધડી બદલાય;
 તેમ તેમ મન મનુષ્યનું, તેમાં અધિક અધિક ધુંચાયરે. તેને સુખ. ૪
 તારંજ ધાર્યું થયાં કરેરે, ત્યારે તારં દુઃખ જાય;
 તે તો કદી બનવું નથી, શીદ એમાં પછી અથડાયરે. તેને સુખ. ૫
 જગ નથી તવ આધીન તો રે, તું રહે શીદ આધીન;
 એ દુઃખદાને અનુ તજી, સેવ સુખદા પ્રભુ નીશદીનરે. તેને સુખ. ૬

૫૬ ૧૦૩.

રાગ ઉપરનો.

સાચે ભાવે બન્ને ભગવાનરે, સદ્ભાગી શાણાં;
 રાખો એમાં પુરેપુરું ધ્યાનરે, સદ્ભાગી શાણાં.
 સાઠ ધડીમાં બે ધડીરે, પણ તે નિયમનીસાથ;
 સંભારોને સાચા સ્નેહથી, સહુ સુખ દેનારા નાથરે. સદ્ભાગી. ૧
 ગાઓ એના ગુણ ગાનમાંરે, હિરમાં હિતારો ધ્યાન.
 મન મુખ સંગજ રાખજોરે, એ ટાંણે તો ન ભૂલશો જાનરે. સદ૦ ૨
 જન જાણે બક્તિ કરેરે, મન ડોલે દશ દીશ;
 એથી અર્થ ન કરો સરે, ન ઠગાય કદી જગદીશરે. સદ્ભાગી૦ ૩
 નિરખો તો નિરખો તમેરે, નયને નખ શીખ નાથ;
 સંભારી રાખો સ્વરૂપ, મન મોહનનું મન સાથરે. સદ્ભાગી૦ ૪
 સૂતાં લાવો છબી ધ્યાનમારે, ઊઠતાં આણો ધ્યાન;
 અનુ કરો તો પુરું કરો, તોજ થાશે પુરાં ભાગ્યવાનરે. સદ્ભાગી૦ ૫

પદ ૧૦૪

રાગ ઉપરનો.

આજ કાઢ્યો બરાબર કાળરે, એ તું જોને તપાશી;
 રાખ્ય તુંજ તારી સંભાળરે, ન રહીશ વિમાશી; ૨૬.
 વાતો કરાવનારાં ધણારે, મળ્યાં હશે આપોઆપ;
 પણ તે તેમાં ન ધુંચાઈને, સમયાં કે નહીં સાચા આપરે. એ તું જોને ૧
 ઇંદ્રિયોને લલચાવતીરે, વસ્તુઓ છે ઠામોઠામ;
 પણ એકેને વશ થઈ, કાંધું તો નથી કંઈ કુકું કામરે. એ તું જોને ૨
 ક્રોધ ને દ્વેષ કરાવવારે, લોકો તો છે તૈયાર;
 પણ તેં એવાં નવ બની, રાખ્યા છે કે નહીં સુવિચારરે. એ તું જોને ૩
 આપોપી તર્ક ઉભા કરીરે, મન તો બૂલાવે છે જાન;
 એને રાખી વશ પ્રીતિથી, બળ્યા છે કે નહીં ભગવાનરે. એ તું જોને ૪
 છે હજી રાત આડી વડીરે, બૂલો બધી એ સુધાર;
 સફળ દિવસ કર આજનો, સુતાં સમરી અનુના સરકારરે. એ તું જોને ૫

પદ ૧૦૫

“ ઓધવજી કરમનકી ગતી ન્યારી ” એ રાગ.

સૂતી વેળા સ્મરણુ પ્રભુજીવું કરવું, રાખી હૃદય વિચારોથી નરવું. સૂ.
 નામ શ્રીમંત્રારાયણુ કેરું, મુખથી ખૂબ ઉચરવું;
 બહાણા શ્રીવૈકુંઠપતીવું ધ્યાન પ્રેમથી ધરવું. સૂતી વેળા ૧
 પદ પંકજમાં પ્રણમી પ્રેમે નમ્ર બની કરગરવું;
 ગુણુ સધળા એના સંભારી, બહાણ આણીને વરવું. સૂતી વેળા ૨
 દિવસે થયા હોય જે દોષો, તે માટે બહુ ડરવું;
 ખસ્તાવો આણીને પુરો, ક્ષમા કાજે કરગરવું. સૂતી વેળા ૩

શુભ કર્મો કીધાં તે માટે, અભિમાન નવ કરવું.

એ ઉપકાર પ્રભુના જાણી, ફળ એને પદ ધરવું. સૂતી વેળાં ૪

કૃપા વિવિધ એની સંભારી, હૃદય પ્રેમથી ભરવું;

અનંત એ વિચારના વશમાં, શયન સુખે આદરવું. સૂતી વેળાં ૫

પદ ૧૦૬.

રાગ ઉપરનો.

સૂતાં સમરો પ્રભુના ઉપકારો, ગુણ ગણના ગુણ ઉર ધારો. સૂતાં ૦ ટેક.

તન આરોગ્ય તમારું રાખ્યું, એ સુખ અદ્ય ન ધારે;

વસ્ત્ર ખોરાક દીધાં મનમાન્યાં, નિવાસ આપ્યો સારો. સૂતાં ૧

વિદ્ય અનેક વસે વિશ્વે, તેમાં નવ આબોધો વારો;

શાંતી ને સંપૂર્ણ સુખમાં, કાલ્યો દીવસ તમારો. સૂતાં ૨

બૂલ્યાં એને તમે તથાપિ, નવ બૂલ્યો એ પ્યારો;

સુધ લઇને સીધા રસ્તાનો, કર્યાં કર્યો અણસારો. સૂતાં ૩

વાંક કર્યાં વિધ વિધ તોએ પણ, કોપ નથી ઉર ધાર્યો;

હિતકર્તાએ હિતજ જાળવ્યું, રહ્યો ન ક્ષણ પણ ન્યારો. સૂતાં ૪

આજ સુધીના સહુ ગુણ ગણતાં, કદી ન આવે આરો;

અનંત એનાથીજ નભે છે, આ જનમારો તમારો. સૂતાં ૫

પદ. ૧૦૭.

રાગ ઉપરનો.

સૂતાં સમરો સુખસાગર સ્વામી, પદ પંકજમાં શીર નામી. ટેક.

અંતરમાં કહેશો તોએ પણ, જાણુશે અંતરજામી;

કાલી ઘેલી એની કરગર, કરી ન જશે નકામી. સૂતાં સમરો ૧

સદા સર્વદાના એ સંગી, એ છે પૂરણ કામી;

જીવી શકો જગત માંહે તે, એનાથી સહુ પામી; સૂતાં સમરો ૨

અન્ય બધું અતે દુઃખદાયક, એ સદૈવ સુખધામી;

અન્ય બધાં સ્વાસ્થીયાં શત્રુ, મિત્ર એજ ગુણુગ્રામી. સૂતાં સમરો ૩
અન્ય સુખો દોષથી ભરેલાં, એમાં નહીં કંઈ ખામી;
પ્રીત અન્યની અંતે તુટે, એની રહેશે જામી, સૂતાં સમરો ૪
અદ્ય સેવાને સાટે કરતા, અધિક કૃપા એ રહામી;
અનંત અંતે ન્યાસ થઈશ તું, જશે સાડુ દુઃખ વામી. સૂતાં સમરો ૫

૫૬. ૧૦૮.

“ સમજી ગઈ છું ” એ રાગ.

અંતે એજ પ્રભુ અત્રંગેલા લેવા આવશેરે, દયા જણાવશેરે. અંતે ૦ ટેક
નાડો બધી તુટતી જશે, વ્યાકુળ જીવ ધણો ધભરાશે;
સારે પાસે આવી શુદ્ધ એ લાવશેરે અંતે. એજ પ્રભુ ૧
શંખ ચક્ર કરમાંહે ધારી, કરી ગરડજી ઉપર સ્વારી;
મનહારી નિજ મુરત મને બતાવશેરે. અંતે એજ પ્રભુ ૧
જગત મોહ સંધો વિસરાવી, દીવ્ય જ્ઞાન દીક્ષમાં પ્રકટાવી;
પરા ભક્તિની પૂરણ મળ ચખાવશેરે, અંતે એજ પ્રભુ ૩
અતિ ઉમંગે નિકળી તનથી, દીવ્ય દેહ સોભતાવદનથી;
અનંત શ્રી વૈકુંઠ વિશેજ સિધાવશેરે. અંતે એજ પ્રભુ ૪



—ચોવિસ આખ્યાન—

(પૂર્વરંગ સાથે)

અમ્હારા આનંદ માસિક પત્રમાં સન ૧૯૦૭ ના સપ્ટેમ્બરથી તે સન ૧૯૦૯ ના અગષ્ટ સુધીમાં એટલે બે વર્ષમાં ભક્તરાજેનાં ૨૪ આખ્યાન પૂર્વરંગ સાથે આવેલ છે. ત્હને જૂદા પુસ્તકના આકારમાં બંધાવવાનું નક્કી કર્યું છે. છીંટની પટ્ટીથી જાડા કાગલમાં આ પુસ્તક બંધાશે. રોયલ આઠ પેજી જિંચા કાગલના લગભગ બાવન ફરમાના પુસ્તકની કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૧૨-૦ રાખવામાં આવી છે. હરદાશીની કથા કરનારાઓ માટે આ ઉત્તમ તક છે. કોપીઓ જૂજ જ તૈયાર થાય તેમ છે. માટે બહેલો તે પહેલો.

પાટણ-ગુજરાત.

દશરથલાલ ગંગારામ વ્યાસ.

પ્રકાશક આનંદ માસિક પત્ર.

અમ્હારી આનંદ માસિક પત્રની આપ્રીસમાંથી રા. રા. વિદ્વદ્ય
આનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈશ્ણવકૃત નિચેનાં પુસ્તકોનું રોકડેથી
કોંવા વી. પી. દ્વારા વેચાણ થાય છે. દરેકનો પોસ્ટ ખર્ચ જુદો લાગે છે.

શ્રીમદ્ વાલ્મીકી રામાયણ પદ્યમાં કિ. રૂ. ૩-૦-૦. મહાયાત્રાવિ-
લાસ રૂ. ૦-૮-૦. શ્રીમદ્ મહાભારત પદ્યમાં કિ. રૂ. ૨-૧૨-૦. ધ્યા-
નમાળા કિ. રૂ. ૦-૪-૦ શ્રીમદ્ ભાગવત દશમસ્કંધ પદ્યમાં કિ.
રૂ. ૧-૮-૦. જુગલગાનમાળા કિ. રૂ. ૦-૪-૦. શ્રીનાથમાળા,
શ્રીમદ્ નારાયણમાળા. પદ્યપંક્તિ, દીપમાળા, જોરાવર વિનોદ, ભેટમાળા, એ
દરેકની કિંમત ચચ્ચાર આના છે. શ્રીવેંકટનાથમાળા કિ. રૂ. ૦-૪-૦

પ્રપન્નપ્રિય સ્તોત્ર ગુરુપરંપરા પ્રભાવ, પ્રપન્નપ્રિય પત્નિચરિત્ર એ
દરેકની કિંમત બળ્બે આના છે. શ્રીવિઠ્ઠલનાથમાળા કિ. રૂ. ૦-૪-૦

શ્રીવિઠ્ઠલસહસ્રનામ (ભગવદ્ગુણદર્પણ) કિ. રૂ. ૦-૮-૦. અદ્વૈત
વિવેચન કિ. રૂ. ૧-૦-૦. સત્યચરિત્ર સંગ્રહ કિ. રૂ. ૦-૬-૦. હિંમત
વિજય નાટક ઘટાડેલી કિ. રૂ. ૦-૧૨-૦. રાણકદેવીનોવેલ કિ. રૂ. ૧-૦-૦
વિદ્યાલક્ષ્મી (નોવેલ) કિ. રૂ. ૦-૮-૦. શ્રીરંગનાથ સ્વામીકા પદ સંગ્રહ
કિ. રૂ. ૦-૮-૦ આનંદ માસિકપત્ર પ્રથમ વર્ષની કિ. રૂ. ૨-૦-૦.
બીજા વર્ષના રૂ. ૨-૦-૦ ચાલુ ત્રીજા વર્ષનું લવાજમ રૂ. ૨-૦-૦

જીતતેસ્તોત્ર કિ. રૂ. ૦-૨-૦ સદુપદેશક રત્નમાળા તૈયાર છે. પ્રા-
ર્થના રત્નમાળા, ગાનમાળા, ગુજરાતી સ્તોત્ર રત્નાવળી છપાય છે. જેની
કિંમત ચચ્ચાર આના છે. અમારા પોતાના તરફથી બહાર પડેલાં કે-
શરી ચરિત્ર કિ. રૂ. ૦-૧૨-૦ મંત્ર રામાયણ કિ. રૂ. ૦-૧૨-૦
શુરવીર જયમલ કિ. રૂ. ૦-૧૦-૦. હિંમતસ્તવન કિ. રૂ. ૦-૨-૦
સિવિલસર્વિસમાં પ્રવેશ કિ. રૂ. ૦-૮-૦ તૈયાર છે.

પાટણ—ગુજરાત.

અધિપતિ-આનંદ.

સાંસા

માત્ર

—આનંદ.—

(માસિક પત્ર.)

ધર્મના જીતાસુઓને ખાસ મનન કરવા, અને સંપ્રદ કરવા લાયક આ માસિક પત્ર સં. ૧૯૦૭ ના સપ્ટેમ્બરથી અવતાર રૂપે બહાર પડે છે. તેના મુખ્ય લેખક રાધનપુર રાજ્યના માજી રેવન્યુ કમિશનર મે. રા. રા. અનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈશ્ય છે. કે જેઓ દરિદ્રી-ર્તન કરવામાં વિશેષ સુપ્રસિદ્ધ છે. તેમનાં લખેલાં દરિદ્રીર્તન, પદ. પૂર્વ રંગ સાથે વેદાન્ત વિષય દરેક અંકમાં દાખલ થાય છે. શ્રી રાધવેન્દ્ર અનંતમાદેવી નામનું એક અપૂર્વ નોવેલ ચાલુજ છે. સંકલ્પ સુર્યોદયનાટક હાલમાં પુરું થવાથી તેરથજે શંકાસમાધાન યાદવાબુદય, રાસારંભ વગેરે ચાલું કરેલ છે. જ્ઞાન વૈરાગ્ય અને ભક્તિના પદો તેમજ મહાત્મ્ય પણ લેવાય છે. “યથા નામા તથા ગુણા” કરવાને બનતો પ્રયાત્ન બરીજ છે. રાયલ આઠ પેજ પાંચ દુરમાનું મ્હોટું માસિક છતાં, ત્રીજા વર્ષથી લગાજમ પોરટેજ સાથે રૂ. ૨-૦-૦ બેજ/રાખ્યું છે. માયગ્રેરી [અને વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૧-૮-૦ પ્રસંગે લેટનાં પુસ્તક પછી] આપવામાં આવે છે. અહાવા ખરા આનંદના ભોગી થવા ચ્હાતા હોય, તેઓએ વી. પી. દ્વારા મંગાવવાની કૃપા કરવી.

પાટણ.
તા. ૧-૫-૦૮
ગુજરાત.

દશરથલાલ ગંગારામ વ્યાસ.

અધિપતિ—આનંદ.

